

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

זיג תשכח מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק ט"ו

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו בזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק ט"ז

יוצא לאור ידי
מפעל חזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

**מפעל
הזוהר
העולמי**

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות חולאת חזק.

סודות הפְּשָׁרוֹת

שאלות ותשובות על פְּשָׁרוֹת המֵאֲכָלִים, גְּלוּיִים גְּדוּלִים
שֶׁלֹּא שִׁמְעָתָם מֵעוֹלָם

שאלה 9

בבד האדמו"ר שליט"א אנו כּאן בְּרִדּוֹ עוֹלָמִי וְצָרִיךְ לְקַיֵּים מִצְוַת "הוֹכַח תּוֹכִיחַ", על מה
הכי צָרִיךְ לְעַקֵּק וּלְהִתְרַעֵץ?

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה'

וַאֲיֵתָא בְּמִסְכַּת תְּמוּרָה (דף ט"ז א'): אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב בְּשַׁעָה שֶׁנִּפְטָר מֹשֶׁה
רַבִּינוּ לְגַן עֶדֶן אָמַר לוֹ לִיהוֹשֻׁעַ שָׂאֵל מִמֶּנִּי כָּל סְפָקוֹת שֵׁישׁ לָךְ, אָמַר לוֹ רַבִּי,
כָּלֹּם הִנַּחְתִּיךָ שַׁעָה אַחַת וְהִלַּכְתִּי לְמָקוֹם אַחֵר, לֹא כִּךְ כְּתִבְתָּ בִּי וּמִשְׁרְתּוֹ יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן נֹנִן נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל, מִיָּד תִּשָּׂש כַּחוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ וְנִשְׁתַּכַּחוּ מִמֶּנּוּ
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הֶלְכוֹת, וְנוֹלְדוּ לוֹ שְׁבַע מֵאוֹת סְפָקוֹת, וְעַמְדוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַרְגוֹ, אָמַר
לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לּוֹמַר לָךְ אֵי אִפְשָׁר, לָךְ וְטוֹרְדֵן בְּמִלְחָמָה, שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי
אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה' ¹ וַיֹּאמֶר ה' וְגו'.

בְּמִתְנִיתֵין תְּנָא, אֵלֶיךָ וּשְׁבַע מֵאוֹת קָלִין וְחִמּוּרִין וּגְזֵרוֹת שְׁווֹת וְדִקְדּוּקֵי סוֹפְרִים
נִשְׁתַּכַּחוּ בִּימֵי אָבְלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ אֵפֶּי עַל פִּי כֵּן הִחְזִירֵן עֲתִנְיָאֵל בֶּן
קִנְזִי מִתּוֹךְ פְּלִפּוּלוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּלְכְּדָה עֲתִנְיָאֵל בֶּן קִנְזִי, אַחֵי כָּלֵב.

אָנוּ אוֹמְרִים בְּתַפְלַת מוֹסָף דְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ: "וַאֲיֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ. מִפְּנֵי הֵיךְ שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה

זביחה עירובין מקוואות, כלומר בתיקון אלו הדברים
"תצעד ארץ", ופירש רש"י לגרש שבעה אומות, ומה
כתוב אחריו פסוק י"ג: "וַיֵּצֵאֵם לְיִשְׂרָאֵל עֵמֶק לְיִשְׂרָאֵל אֶת
מִשְׁיַחֶךָ" וביאר המלבים שם: כי אז יתגלה המלח
המשׁיח וילחם מלחמות ה', וה' יושיעו, עכ"ל.
לומדים מכאן שכאשר יתקנו זאת תיכף יצלח ויושיע
מלך המשׁיח.

1. יש לרמז דהצדיק הדור נשמת משה מוכיח את
ישראל ומצילים ממאכלות אסורות - "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת
מֹשֶׁה עֶבֶד ה'", כאשר נסתלק הצדיק המוכיח מיד חס
ושלום נכשלים ולא יודעים הלכות שחיטה וניקור. וזהו
תפקידו של כל רב בישראל לצוות ולהוכיח על זה כמו
שאמר הבעל שם טוב על הפסוק "בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ
בְּאֵף תִּדּוֹשׁ גּוֹיִם" (בחבקוק ג' י"ב), בזעם" ראשי תיבות

במקדשך "היך" ה' של הי"ד מרמז על ה' הלכות שחיטה, "יד" מרמז על י"ב בדיקות הסכין, וב' כסוים עפר למעלה ועפר למטה, (ביצה דף ז' ע"ב), דאמר רבי זירא אמר רב השוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה שנאמר וישפך את דמו וכסהו בעפר עפר לא נאמר אלא בעפר מלמד שהשוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה, ועין מטה אפרים, וכמו שכתוב בספר "זבחי צדק" על מה דאיתא במסכת תמורה (דף ט"ז א'): שבימי אבלו של משה נשתכחו ג' אלפים הלכות, ושחיטה וניקור הם גם כן מג' אלפים שנשתכחו, ומפני זה יש בהם כל כך הרבה ספיקי הלכות לכן אנו מוצאים בחז"ל ובשו"ת כל כך הרבה שאלות בענינים אלו. לכן אמר מפני היד, שעל ידי שעברו על הלכות אלו, נשתלחה במקדשך. - ועל פי דברי הספר "זבחי צדק" שכתב, שמההלכות שנשתכחו הם שחיטה וניקור, ולכן יש כל כך הרבה שאלות ותשובות על הלכות אלו, אפשר לפרש למה רצו להרוג אותו [את יהושע בן נון], מפני ששאלו אותו על שחיטה וניקור ולא רצה להתיר להם, על כן רצו להרוג אותו, כמו שכתוב בבשר תאווה שבני ישראל צעקו אל משה מי יאכילנו בשר² ואחר כך מתו במיתה משנה רח"ל.

וכבר פרש החיד"א זי"ע כי "מחה אמת"ה" גימטריה "זה הזמן" (בספרו "חורי בטו"), ולפי זה יש לרמז שהזמן רצה למחות את עם ישראל על ידי הסעודה שלו שהאכיל את עם ישראל מאכלות אסורות, וכידוע דברי הזוה"ק בפרשת משפטים לא תבשל גדי בחלב אמו, שנבוכדנצר הרשע אכל בשר בחלב, כי ידע שרק בכח של בשר בחלב ביחד נבכר הכח להחריב את בית המקדש רח"ל, ואומר הזוה"ק כי השלחן לבד נעשה מרכבה לסטרא אחרא.

אנחנו כעת שבוע לפני חג הפורים וההכנה לקבלת ימי הפורים הקדושים. צריכים לדעת מה מלמד אותנו חג הפורים?

אמרו חז"ל במסכת חלין (דף קלט ב'): משה מן התורה מנין, שנאמר: "בשגם³ הוא בשר", הזמן מן התורה מנין, שנאמר: "הזמן העץ", אסתר מן התורה מנין, שנאמר: "ואנכי הסתר אסתיר", מרדכי מן התורה מנין דכתיב: "מר דרור"

בעם מכה רבה מאד, וגם ויסעו מהר יי', והם שלש פורעניות וזה שכתוב והיית לנו לעינים והוא לענין יראת השם, שיאמרו ישראל יתרו שהוא גר ירא את יי' וכל שכן אנחנו בני אברהם יצחק ויעקב:

3. יש כאן רמז: "בשגם" גימטריה משה - הוא בשר, כלומר שהוא המהות שלו זה לתקן את ענין הבשר, כשרות המאכלים.

2. ראה באריכות בספר "מי יאכילנו בשר"

(8) ספר תולדות יצחק (במדבר פרק י' פסוק כט)

הפיכת הנוני, לומר שהעולם הפוך, שיתרו שהוא מהאומות העולם נתגיר ונעשה יהודי כשר, וכל כך עד שישראל בקשו ממנו שילך עמם, וישראל בני אברהם יצחק ויעקב מתאוננים רע באוני יי', ומתאונים תאוה בוכים ואומרים מי יאכילנו בשר, ואף יי' חרה בעם ויך

ומתרגמין "מירא דכיא"4 - וברש"י פרש: בשגם הוא - בשגם בגימטריא כמו משה, וכתיב שם, והיו ימיו מאה ועשרים שנה, וכך היו ימי חיי משה, כלומר עתיד לבא בשגם משה, מן הנולדים וכן ימיו: מנין - למעשה הזמן: הזמן העץ - יתלה על העץ: למעשה אסתר - הסתר אסתיר, בימי אסתר יהיה הסתר פנים ומצאוהו צרות רבות ורעות: מנין - לגדלת מרדכי: מר דרור - וקרי ליה ראש לבשמים לצדיקים ואנשי כנסת הגדולה: [שהצדיקים נקראו בשמים והדסים]. - ובספר אמרי שי, הביא את דברי חז"ל השואלים: הזמן מן התורה מנין? היכן מרומז בכל התורה הענין של הזמן? ועל כך השיבו שהוא מרומז בפסוק "הזמן העץ אשר צויתיו לבלתי אכל ממנו אכלת". ושואל: מה השייכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של הזמן? - ומבאר: רואים לפעמים איך שיהודי מאבד את צלם האלוקות שלו, הוא נהיה מושחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחריו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאין אוכלים כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאוכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"הזמן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתיו לבלתי אכל ממנו", ע"כ. וזה היה עצת הזמן להכשילם במאכלות כדי שיוכל לשלוט עליהם ח"ו, כמו שעשה נבוכדנאצר מלך בבל שכל הסעודות הייתה בשר בחלב וגבינה עם בשר5 (וזהו פתבג המלך, ב"ג ראשי תבות ב"ש ג'בינה), כדי להיות שלחנו שלחן המלך רמז לשלחן שר הטמא של הסטרא אחרא, להאחיוז למעלה בסוד גדי בחלב אמו6, כמו שפרש הזוהר למעלה ולגרם אחיזה לחיצונים ולהחריב את בית המקדש, ולזה מכרחים לתקן את ענין המאכלות כדי לזכות לבנין בית המקדש בב"א. [כמבאר בזהר הקדוש פרשת משפטים (דף קכ"ה ע"א וע"ב)]. - רואים מכאן שלאכול אוכל שאינו כשר גורם לרעה7 הגדולה

ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר. ואפילו אינו אסור מפני שתורה אלא מחכמינו ז"ל. עשו שלאחר מותו בא הממנה על חבט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרושנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובקרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו

ובקר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבקעל ז"ע: פי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד צמלק הגרמני, והנה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים כךבעי, השחיתו

4. שמרדכי ואסתר הן הפועלים ומשה פועל העליון, כמבואר במדרש אסתר רבה (ענף יוסף בשם הגר"א ב"ק צ"ב ע"ב).

5. וכן כתב הגר"א קי"ד סימן פ"ז בהנהגותיו ב' פעמים שמצא על ענין בשר בחלב את הזהר הזה

6. וידוע שהישמעאלים שבשכונותינו אוכלים בשר בחלב, וזה נחשב אצלם למטעמים. ומי יודע אם לא זה מה שנתן להם את כוחם להרע רח"ל, ועל כן מוטל עלינו להתחזק מאוד בהרתת המאכלים כדי להגביר כח הקדושה "וגבר ישראל".

7. וידוע הענש בחבט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה

ביותר. - ולכן אומרים ארור הזמן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות (מגלה י"ב).

לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים

וכתוב בפ"ח (או"ח סי' תר"ע) וז"ל, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של איסור ושמחה ומשתה של איסור⁸, וכשעשו תשובה עינו נפשותם כמו שאמרה אסתר: "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים". לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים נצלו מגזירתו של הזמן, שהוא נזהר והזהיר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולזה הוא יושב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אכל שאינו כשר. ואמרו חז"ל שאכלה רק זרעונים, כדי להזהר במאכלות. ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות - ניצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", ששום אוכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם.

שאלה 10

מה אומר הזוהר הקדוש על אסור אכילה, ומה החרבן שיכול לצאת מכך חס ושלום?

האוכל מאכלות אסורות יוצא מרשות הקדושה

בזוהר הקדוש כתוב (ויקרא מא:) זה שאוכל מאכלות אסורות דנים אותו ל-120 שנה כאדם מכווער, כי הקב"ה מגעיל אותו בעולם הזה ובעולם הבא. - עוד

מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרת וגועל נפשו ורוחו, וריוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חנה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף ק"ה). ו. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרת (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ז. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ח. מדבק נפשו בסטרא אחרת וגועל נפשו ורוחו, וריוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכתו לשחט מיליוני יהודים רח"ל. וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בגבלות וטרפות - בעיר קראקא כשהיה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להפעיל תשובה 8. וכמה נוראים דברי זוה"ק: א. כל מה ששובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרת (זהר הקדוש ח"ג דף

כתוב שם (מב.) כל זה שאדם סובל בעולם הבא כל זה בגלל שהוא לא היה זהיר במאכלות אסורות עכ"ל, כי זה נורא בכדי להעלות על הדעת את חומר האיסורים של המאכלות האסורות. - עוד כתוב שם (מא:) שעל ידי אכילת המאכלות האסורות צלו נמשך לסטרא אחרא רחמנא ליצולן והוא הופך להיות מגעיל, ושוה עליו רוח טומאה, והוא יודע שאין לו יותר חלק באלוקי ישראל, ואוי להם כי אף פעם לא יצליחו להגיע לחלקו של הקב"ה חס ושלום. - עוד כתוב שם (מב.) כשהוא אוכל מאכלות אסורות הוא יוצא מרשות הקדושה ונכנס רחמנא ליצולן לרשות הטומאה עכ"ל, והפוננה לכך היא שכל התורה והמצוות שלו מופנים לסטרא אחרא כפי שכתוב על כך באריכות בספרים הקדושים.

הגאון הקדוש רבי הילל קאלאמייזר זי"ע מביא בספרו עת לעשות (ח"א שאלה צב מערכת מאכלות אסורות) העבירה של המאכלות אסורות חמור מאוד, חוץ מזה שעוברים על לא תעשה בכל כזית, וחייבים במלקות, והוא נקרא רשע, הוא גם גורם לעצמו רעה גדולה ואסון גדול, כי גופו מפוטם באיסור, כי האוכל שאינו נקי נותן לו את הכח, ובדרך זו נשמתו מסתאבת. - ועבירה גוררת עבירה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמיתית ליראה ולאהוב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות. - ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הכשרות, וישנם אחרים שאצלם הבית מנוהל על פי כל כללי הכשרות, אך העבירה היא קלה מאוד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברכבת הם מקילים לעצמם ואוכלים מכל הבא ליד, וממילא לבם מטמטם. - כשהם יגיעו לעת צרה והם יצטקו להשם יתברך אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת נבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך - לא עמי אתם אתם אינכם שייכים לי עכ"ל.

שבועים אֶלֶף איש כָּפְרוּ בַתְּחִית הַמֵּתִים בְּגִלל שְׁאֶכְלוּ וְנִתְפָּטְמוּ בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שִׁיָּצְאוּ מִהֵדֶת וּבֹא עֲלֵיהֶם מָלָךְ וְהָרַג אֶת כָּלָם רח"ל

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פגול, יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עברה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטרפות על ידי השו"בי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצכים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה

אֶפְרַיִם" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם וצ"ל) שִׁשְׁבָּעִים אֶלֶף אִישׁ כָּפְרוּ בַתְּחִית הַמֵּתִים בְּגִלָּל שְׂאֵכְלוֹ וְנִתְפָּטְמוּ בְּמֵאכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיֵּצְאוּ מִהֶדֶת וְכָא עֲלִיהֶם מִלֶּךְ וְהֵרָג אֶת כָּלֶם רַח"ל. וַיְדוּעַ שְׁמַעְרַמַת הַסֵּמ"ך מ"ם שְׁלֹא לַפְתּוֹת כָּל יָחִיד וְיָחִיד, רַק מִעֲמִיד שׁוֹחֲטִים וְרַבָּנִים בְּכָל מְקוֹם מִסְטָרָא דִּילִיָּה וְעַל יְדֵי זֶה הִכָּל בְּרִשְׁתּוֹ.⁹

- הַרְמַב"ם כּוֹתֵב (כְּפִי שְׁזָה מוֹכָא בְּסִפְר הַקְדוּשׁ דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם פְּרִשְׁת עֲקֵב ד"ה "וּמִלְתִּם" וּבִצְפֻנַת פֻּעֲנַת פְּרִשְׁת יִתְרוֹ ס"ד ד"ה שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הָרַב שְׁלֹהֶם) שְׁזָה שְׂאִינוּ נִזְהָר מִמֵּאכָלוֹת אֲסוּרוֹת הַשֶּׁכֶּל שְׁלוֹ נִמְשָׁךְ לְטוֹמְאָה וְהוּא מְגִיעַ עַל יְדֵי כֶּךָ חֲלִילָה לְכַפִּירָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְהוּא אֵינוֹ מְקַבֵּל מוֹסֵר מִחֻכְמֵי הַדּוֹר, וְהוּא מְבִיא עַל עֲצָמוֹ אֲסוּנוֹת עַכְל"ק.

דָּבָר הַזֶּה הַחֲרִיב אֶת בֵּיתֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה עֲדִין בְּגִלוֹת בְּעוֹנוֹנֵינוּ

אַחִים יְקָרִים - בְּעֵנִין חוֹמַת הַפְּשָׁרוֹת, כִּידוּעַ לְכָל כְּמָה קֶשֶׁה הַדָּבָר לִהְיוֹת זֶהִיר מִמֵּאכָלוֹת אֲסוּרוֹת, וְכְמָה חֲמוּר הָאִסוּר שֶׁל מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּאֲכִילָה אֲסוּרָה, ה"י.

אָנוּ אוֹמְרִים בַּתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם אֶת שִׁירַת הַיָּם: "וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ" - הַיָּד מְרֻמָּז: ה' הַלְכוֹת שְׁחִיטָה, יד י"ב בְּדִיקוֹת וְכִסּוּי בְּעֶפֶר לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, (בִּיצָה דף ז: מְרֻמָּז שְׁעַל יְדֵי שִׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ נִזְהָרִים בְּמִצְרַיִם שְׁלֹא יֵאָכְלוּ טְרֵפוֹת, כְּמִבּוֹאָר בְּמִדְרַשׁ, נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. - וַתַּחֲלֵת הַנֶּס הָיָה עַל יְדֵי מֶשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה, שֶׁנִּשְׁתַּרְבְּבָה יָדָהּ שֶׁל בְּתִיָּה, זֶה מְרֻמָּז ב"הַיָּד הַגְּדוֹלָה" שֶׁהָיָה נֶעֱשֶׂה גְדוֹלָה, וּמֶשֶׁה רַבֵּינוּ לֹא נִכְשַׁל בְּמֵאכָל אֲסוּר שְׁאֵפִילוֹ הַחֵלֶב שֶׁל גּוֹיָה לֹא בָּא בַּתּוֹךְ פִּיו רַק חוּץ לְפִיו וּמִפְּנֵי זֶה נִתְכּוּהָ כְּמוֹ שְׁאָמַר הַחִיד"א זי"ע. וְעַל יְדֵי זֶה שְׁלֹא נִכְשְׁלוּ יָכְלוּ לְהִגִּיעַ ל"וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ", כִּי אִם ח"ו נִטְמָאוּ עַל יְדֵי מֵאכָלוֹת אֲסוּרוֹת לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לְאַמוּנָה כְּזֹאת. וְזֶהוּ "וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ" שֶׁבְּקִדּוּשְׁתּוֹ שֶׁנִּזְהָר מִמִּנְקוּתוֹ מִמֵּאכָל אֲסוּר, הַמְּשִׁיךְ אֶת הָאַמוּנָה עַל כָּלֶל יִשְׂרָאֵל.

כָּתַב בְּסִפְר "בְּרִית מִטָּה מֶשֶׁה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח בְּדֶף הָאַחֲרוֹן וּזל"ק: וְעַכְשָׁו שְׁאִיתֵרַע חֲזַקְתָּם רֵאִינוּ לְמַפְרַע שְׁדָּבָר זֶה הַחֲרִיב אֶת בֵּיתֵינוּ אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עֲדִין בְּעוֹנוֹנֵינוּ, וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא כְּמָה קְלָקוּלִים אֲשֶׁר אֵין לְהַעֲלוֹת עַל הַסֵּפֶר כִּי קֶצֶר הִרְיעָה מְלַהֲשֶׁתְרַע, וְכו'. וּבִפְרָט בְּשְׁחִיטַת הַכִּבְשִׁים מִחֻמַּת צִמְרוֹ קְרוֹב הַדָּבָר לְפִשְׁעַ וּלְקַלְקֵל וּמִחֻמַּת שִׁישׁ לָהֶם לְשַׁחוּט הַרְבֵּה אֵינָם

9. יהודה פתיה זי"ע שגזירות נוראות התרגשו לבוא מחמת אכילת טריפות רח"ל.

ובספר "אהבת חיים" מהצדיק חכם מנחם מנשה זי"ע פרשת שמיני הביא את דברי הצדיק הקדוש חכם

מדקדקים כל כך וממהירים לשחוט וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות פֶּאֶשֶׁר נִתְּבַר וּמִי שִׁיָּהָה מוֹתָמָה בְּדָבָר וְלוֹמַר מָה גָבַר בְּגוֹבְרִין וּמָה יוֹם מִיּוֹמִים וְיִקָּל בְּדָבָר הַזֶּה בּוֹדֵאי מִנְהֵג אֲבוֹתֵיהֶם בְּיָדָם שְׁשׁוּחִים אֶת דְּבָרֵיהֶם לֵאמֹר מִי יִתֵּן לָנוּ לֶאֱכֹל בָּשָׂר וְאֵל תִּקְרִי וַיִּשְׁטְחוּ (במדבר יא לב) אֶלָּא וַיִּשְׁחֲטוּ, שֶׁהָיָה נִתְחַיְבוּ שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּלִיָּה עַל שֶׁבָקְשׁוּ לֶאֱכֹל בָּשָׂר תֵּאוֹה הֵינּוּ בָּשָׂר נִחְיָה וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם וְאֶנְחֲנוּ אִם נַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם לֹא טוֹבִים לִהְיוֹת נִלְפָּדִים בְּעוֹנָם ח"ו וְאִי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְאִי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכָחָה¹⁰: וְאֵין לָנוּ פֶּה לְדַבֵּר וּמִי יוֹכַל לְהַגִּיד וְלִסְפֹּר מָה שֶׁעָבַר עָלֵינוּ עַד כֹּה שֶׁגִּרְמּוּ לָנוּ הַשְׁוֹחִטִים כְּמָה רְעוֹת וְלֹא יָדְעוּ שֶׁשְׁחֲטוּ לְעֶצְמָם בְּסִפִּין פְּגוּמָה כְּמוֹ כֵּן יִהְיֶה מִיתָתָם בְּכָל נִבְלָה וְטֶרֶפָה לְכָל הוּא הַקְּלָפָה רַח"ל תִּשְׁלִיךְ אוֹתָם, וּמִכֶּרֶח לִהְיוֹת מְגֻלָּגֵל בְּכָלֵב וְכו' עֵי"שׁ בְּאַרְיִכוֹת גָּדוֹל.

שאלה 11

האם החטא של מאכלות אסורות כל כך גדול שמעכב את ביאת המשיח?

הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן אֲדֹלְעָר זי"ע בְּמִלְחֻמָּתוֹ הַגְּדוֹלָה לְהִבְיֵא מְשִׁיחַ

ידוע מה שכתב בספר דרך הנֶשֶׁר שֶׁהַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן אֲדֹלְעָר¹¹ [מה שאמר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע, רֵאָה בְּסִפֶּר דָּגֵל מַחֲנֶה אֶפְרַיִם (פֶּרֶשֶׁת עֶקֶב), וְעוֹד בְּשָׂר סִפְרֵי תַלְמוּדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שֶׁכְּתוּבוֹ: שֶׁעָקַר עֵכוֹב בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ שֶׁאֵינוּ בֹא הוּא בְּגִלְל הַשְּׁחִיטָה שֶׁמֵּאֲכִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּנִבְלִיּוֹת וְטֶרֶפוֹת וְאֵם יִתְקַנוּ זֹאת יָבֵא תִּכְף

מפני עשרו, כמו נבות היזרעאלי שנהרג כדי שיירשנו אחאב.

ספר שערי תשובה - שער ראשון אות נ: העיקר העשרים להשיב רבים מעון כאשר תשיג ידו, שנאמר (יחזקאל יח, ל): שובו והשיבו מכל פשעיהם - למדנו כי זה מעיקרי התשובה. ונאמר (ויקרא יט, יז): הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא - למדנו כי אם לא יוכיחנו יענש על חטאיו. ודוד עליו השלום אמר במזמור התשובה (תהלים נא, טו): אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו.

11. מהגאון הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער כהן צדק זצ"ל אב"ד באסקאוויץ ופראנקפורט דמיין יצ"ו בעל מחבר משנת רבי נתן הגהות ופירושים על ששה סדרי משנה, וספר תורת אמת אגדה וחיזושי הלכה על התורה ושאלות ותשובות על ד"ח ש"ע

10. הפסוק הזה יראה כל אחד לרבנים המכשירים באכילת נבילות וטריפות אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו. (ספר משלי פרק כח יז).

ברש"י משלי פרק כח פסוק יז וז"ל: אדם עשוק בדם נפש - (שיש עליו עושק דם) הוא המחטיא את חבריו ואבדה נפשו על ידו. עד בור ינוס - עד יום מותו ינוס לעזרה שיתכפר לו. ואל יתמכו בו - משמים להספיק בידו לשוב שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידו בגיהנם כך נדרש במסכת יומא. (ראה חק לישראל יום שני פרשת בהר) ובמלבי"ם על משלי פרק כח פסוק יז, וז"ל: - חלק באור הענין: אדם עשק בדם נפש - האדם העשוק מאת הנגיד הסכל הלז, הוא עשוק בדם נפש - שאינו עושק הממון לבד כי גם שופך דם נפשו, וגם אם ירצה לנוס מחמת הרשע, עד בור ינוס ואין תומך בו - כי הכל יראים מלתמוך בידו כי התחייב מיתה להנגיד

ומיד ממש], אמר "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בודאי יבא, בגלל השחיטה שמאכילים את ישראל בנבילות וטרפות רח"ל. - ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפערשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסל השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברח. ובס' ברפת אברהם כתב: וזה היה סוד ירדת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תבות: זכיחה ערובין מקואות.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקייע ש"מקוה" ש'חיטה וע'רובו הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרוננו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו. - יש מהם אמרו שהעקר הוא להשגיח על הזכיחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלום מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. - ויש שאמרו ערובין הוא העקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאסור חמור מאד. - ויש אמרו מקוה היא העקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלום בלי פשרות קשה לו מאד להתגבר על הרע ורחמנא ליצול. - ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרוננו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקייע¹² איזה מהם עקר ואמרו כמר וכמר. - והסימן הוא במקרא (חבקוק ג')

ראה ותקן. הדבר הזה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר היה נשמע תפלתם זה ימים רבים. ועל הירושלמי: דע אילו היה עמאם בבית המדרש לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, הדבר זה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר ה' נשמע תפלתם זה ימים רבים, אך סבלות הגלות ולימוד התורה ומעשים טובים הם העומדים לישראל. אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל: ואחר זה השיבו לו עוד בזה הלשון: שמענו

12. תשובה מן השמים על גודל ענין הטבילה: ובתשובות שהשיבו מן השמים לקדוש אחד מרבנן קמאי הרב החסיד רבינו יעקב הלוי ממרויש ומקרבלי זלה"ה אשר שאל על ידי התבודדות ותפלה והזכרת שמות הקדושים על ענין טבילת בעל קרי, והשיבו לו מן השמים בזה הלשון: "ועבדתם את ה' אלקיכם" הוי אומר זו תפלה, אפשר טמא ומקריב קרבן, ואם תאמר שארי טומאות, אינו דומה טומאה היוצא מאונס לטומאה היוצאת מדעת, אינה דומה טומאה הבאה מחוץ, לטומאה היוצאת מגופו, ועזרא כשתקן, ברוח הקדוש

בזע"ם תצעד ארץ¹³ ראשי תבות "זביקה"¹⁴, - "ערובין"¹⁵, -

יו"ד ק"א וא"ו ק"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו שמא"ל, ואיהו כלל דשבעין אומין, ואיהו חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה. - ערוב איהו עמודא דאמצעיאת, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד אות שבת, (דא בריית) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהו קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר ר' אלקי"ם את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרוייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה. עד כאן לשונו.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): וכן יתאמן כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלוש העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ו"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיין שם בפסוק ויהי כאשר התענו אותי אלקים, ושם הו"ה ברוך הוא הוא לשון יחיד, (וחזן מזה שם הו"ה הוא רשות היחיד רחב ד' אותיות גבוה עשרה במילוי יו"ד אותיות, עיין במעשה רוקח מסכת שבת), וכשעושיין עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלקים להו"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונוזה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן. (דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'). - ובספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: ולזה תיקן שלמה המצ"ה נטילת ידים לכל דבר שבקדושה לאכילה שהוא במקום קרבן בעת הזאת, ולשאיר דברים שבקדושה ובפרט בלילה בעת השינה אז הוא עיקר גמון אחיזה להם רחמנא ליצלן בהידיים שהם התפשטות הכוחות. אמנם כשנותנים על הידיים מים שהם בחי' חסדים בזה מסירים אחיזתן. גם מי"ם הוא מספר ט' וידי"ן משמות הק' ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן. ועל ידי המים מחזירים ומדיקים הכוחות לשורשן הרמה בקודש. וזהו שאו ידיכם קודש (תהלים קלד, ב) היינו להעלות לבחי' קודש וכנ"ל. וזהו גם כן סוד רום ידיהו נשא (חבקוק ג, י) כי ר"ם הוא גם כן בחי' חכמה קדישא. - ובזה נתבאר סוד נטילת ידים והוא נקרא בבחינת אבידה מדעת. כי בריאת העולמות היה על דעת זה למען יתעצם איש הישראלי כל ימיו בעבודת ה' ולעבוד אותו באמת בעודו בחיים חיותו ולהעלות אלו

מאחורי הפרגוד לטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימיהו את ביאת הגואל, ובכל מקום מוגש לשמי ומנחה טהורה אבא אליך וברכתך. - אחרי ראותי כל אלה שאלתי ליל ג' י"ט כסלו אם התשובה הנזכר לעיל באו אל פי מאת ה' והדברים נאצלו מרוח הקודש יש בהם תועלת או טוב להסתירם ולהעלימם. ועל זה השיבו לו: תדע כי באמת המה דברי ה' ודברים עתיקים וימן אמון והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, ואחר שעה השיבו לו עוד בזה הלשון: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עורא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, עד כאן לשון התשובה. (שאלות ותשובות מן השמים, סימן ה', הובא ברבד"ז סוף ח"ה).

13. (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בָּאָף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם. ראה רש"י בחבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזעם תצעד ארץ": - לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

14. ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זוהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ"ך מ"ם, ואין לו זמן לעבוד בייטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבינים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבינים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו, רח"ל. - וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכלי טריפות לרבים וכולם ולכוד ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (יו"ד חלק א' סי' 1) כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיין שם באריכות)

15. ראה בתיקוני זוהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תורה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטיוו דברית, דלא יעול ליה ברשע ונכראה, כגוונא דא צריך בר נש נטיוו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכנינתא, רחב ד' אינון יקו"ג, וגבוה עשרה

"מקנה¹⁶, כל אלה הם יסוד הארץ. עפ"ל. (ספר ברכות אברהם פרשת ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בכעל שם טוב עה"ת פרשת יתרו).

אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. ולזה עיר של רבים צריכה שיוור. כדי שלא תשתכח תורת רה"ר. כדפירש"י. והיינו כי רה"ר הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. אמנם עם כל זה צריך לישאר מקום בחוץ לעירוב לאחיזותם. ולזה צריכים שיוור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דיוורין א"צ שיוור. כי הנה כל רצועה שבא"י מרמזת לארץ חפץ החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק'. וכמו שיש בעלמא דבינה סוד ה' עילאה בסוד ה' אותיות מנצפ"ך. וכ"א כלול מעשר והם חמשים שערי בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שער הנו"ן כידוע ליודעי' חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק' סוד ה' תתאה. וצריך לייחדם ולקשרם ויאגדו אלה באלה. אלו הנו"ן. באלו הנו"ן. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן בהמלוכה הק' חס ושלוש רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיוור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נו"ן דיוורין. כדי שיהיה מקום להשראת הק' של נ' שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה, עד כאן לשונו. (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סודו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה).

16. ראה בספר הקדוש באר מים חיים פרשת בהעלותך (פרק ח):

צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודי של עולם
בערב שבת קודש בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור להתבייש במר נפש ממעשה החול ולבוא לבחינת תשב כנזכר. בא הרחיצה במים חמין להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודי של עולם באש להבה אכלה סביב. ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חכמינו זכרונם לברכה בגפ"ת. ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י ז"ל. שהם המים המטהרים מכל טומאה לטהר את הגוף מכל מיני טומאות במים שהנדה טובלת בהן. והכל רמז על טבילת הלב במי הדעת שהוא העיקר כמו שאיתא ברמב"ם ז"ל (בסוף הלכות מקואות) כאשר הארכנו בזה בחיבורנו סידורו של שבת (שורש הראשון ענף ג'). אבל טבילת החמין הוא חיוב יותר כי כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר כנאמר. ובזה הנער בא אל המלך מלכו של עולם לקבל אור קדושת ה' ועולה לבחינת קדם

הכוחות ויקבל שכר נצחי על זה מהאל הטוב והמטיב בחסדו. והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. כי נשמתו של אדם הראשון נחצבה מאתר עילאה וזיהרא קדישא, וכאשר בא לידו אותו מעשה האכילה מעץ הדעת טוב ורע אז כל הנשמות נתערבו בטוב ורע כי באדם הראשון היו כלולים נשמות ישראל כולם. וכן כשהאדם הולך אחר תאוות לבו ותוקף תשוקת חומרו ובא לידי חטאים רחמנא ליצלן אז על ידי זה מערב גם כן טוב ברע חס ושלוש. וזהו בבחינת אבידה שלא מדעת ע"ד (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. גם כי לא על דעת כן ברא הבורא ברוך הוא ובורך שמו את העולם כי אם לעבדו ולבחור רק בטוב סלה ולבל יהיה שום אחיזה להחיצונים על ידי מעשה בני אדם רחמנא ליצלן כי מפשעיהם לכל חטאתם רצה לומר על ידי המחשבות רעות רצה לומר שמביאים לזה יש אחיזה להחיצונים רחמנא ליצלן בהכוחות שבאו מעולם המחשבה וצריך להעלותן למקורן ולשורשן לעולם המחשבה שהוא בסוד שם ע"ב הק' הוא הוי"ה במילוי יודי"ן

ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט"א רחמנא ליצלן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך אחיזתן נמשך מבחי' יד השמאלי בחי' גבורה שהוא מספר רי"ו. וסוד עירוב הוא ע"ב רי"ו. ועי"ז נכלל השמאל בהימין כי שם הק' ע"ב הוי"ה במילוי יודי"ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי"ו אותיות ישנו בהשם הקדוש והנורא שם ע"ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות יד, יט כא) "ויסע ויבא ויט" והבן זה. - ואז בימי שלמה המלך עליו השלום נשאר כולו טוב וחסד מוזכר על ידי חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיירה קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דח"י ב' ט, כ) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. ועל ידי התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קודש"ש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכניס" לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה. - ובספר אוהב ישראל (לחג השבועות): וזה לשון קדשו: יש לומר, כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין עילאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הוי"ה אדנ"י. לבל יהיה

שאלה 12

כבוד הרב אמר בשם מלאך ה' הצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע שסכין השוחטים הפגום גרם בשואה שחיתות היהודים רח"ל, האם אפשר לבאר ולהאריך בדבר החשוב הזה?

באותו המקום שהיה השחיתות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה

והדברים מבהילים ביותר, למי שמתבונן היטב, בדפי ההיסטוריה שעבר עמינו בעת מלחמת השואה, שבאותם הרפכות שהובילו את הבהמות הלא כשרים, להאכיל את כלל ישראל פגולים, כעבור עשרות שנים – הובילו בהם את אחינו בני ישראל, למחנה ההשמדה 'אושוויץ', ובאותו המקום שהיה השחיתות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה¹⁷ וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה כיתוב 'הובלת בהמות', וזה היה הכתוב מאותם שנים, (ואנו רואים כאן ממש מדה כנגד מדה) ה"י.

"וסוד ה' ליראי", בסחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הקטבים הידועים לך ממורנו הק' נ"ע כי נחוצים הם לי. תתקן דו"ש באהבה נאמנה. ושאאל בעל שם טוב מטלוסט. עד כאן.

וכן ידוע שהאחים הקדושים רבי ר' אלימלך ורבי זושא זי"ע נדדו בגלות ממקום למקום לתקן את ישראל עד שהגיעו לאושפיץן זו אושפיץן, ושם הסמ"ך מ"ם לא נתנם לעבור, וחזרו חזרה. רואים מכאן עד כמה גדולה האחיזה של הסטרא אחרא בעון מאכלות אסורות, עד שגדולי הצדיקים הקדושים כדוגמת מרן הבעל שם טוב, רבי אלימלך ורבי זושא, ורבי נתן אדלער והדברי חיים מצאנז זי"ע לא עלתה בידם לתקן את הקולקל הנורא ובלי התיקון נזורה הגזירה רח"ל וכל האבידה הנורא של יותר ממשח מיליון יהודים קרתה בגלל זה, ועוד רואים בזמנינו כמה רח"ל יתומים ואלמנות וגזירות נוראות ומשונות, וכל זה בגלל החטא הנורא של מאכלות אסורות. ותודה להשם יתברך שזיכה על ידינו לעשות 400 ספרים על עניני כשרות ומאכלות אסורות, על שחיטה ניקור חלב ודם, שהם כנגד 400 מחנה עשו דקליפה כנודע. ואפשר לפרש דהא דמורכי הצדיק לבש "שק", כדי לתקן את ענין הנ"ל, "שק" גימטריה 400 [ראה באריכות בראשית חכמה].

קדמתה למעלה מכל בחינות עולם הזה למקום התשובה הנקרא עולם הבא והוא שבת קודש הרומז ליום שכולו שבת בחינת עולם הבא. ואז הקדם מכפר ומכסה על האחור ודונות נעשין זכויות. (באר מים חיים פרשת בהעלותך - פרק ח).

ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב').

17. הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מקליה חס ושלום. הבעל שם טוב הקדוש ר' אהרן הגדולה הנוראה של אושפיץן ונסה לבטלו.

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורנו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע [בן גילו הצדיק נקטר] - כך כתב בקכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע א"ליו].

באגרת הקדש [דף קעב] (ג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בקספר "התמים" - יצא לאור בוארשא י"ב בלחש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיץן, לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט.

למעש" (למען שמו) תקף לבוא פי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד,

והגאון הצדיק המקובל המיוחד שבדורנו פאר הדור והדרו הרב עובדיה יוסף זיע"א, אמר כי כל האנשים שניספו בשואה היו גלגולים, [עוד שמעתי משמו שהם היו מדורו של מרדכי הצדיק ואכלו שם בסעודה לכן נאספו כעת רח"ל מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע, וזה היה התקון שלהם] (ורבים יצאו נגד דיבורו של אותו צדיק) ואני הקטן אביא ראיה לדבריו, שכידוע שאותו רשע 'היטלר' ימח שמו וזכרו, היה מקפיד בכל יום ויום שיהרגו דווקא עשרת אלפים איש לא פחות ולא יותר, [כך כתוב באנציקלופדיה - החשבון בדיוק לפי בתי הגז, וכמה שלא היה לו מקום בבתי הגז היה חופר בור גדול והכניס לשם לערך 1600 יהודים וכסה אותם, ויש כמה אנשים שזכו להינצל ולהשאיר בחיים ספרו את זה] וזהו מרומז כנגד עשרת אלפים שקלים ששקל המן הרשע - לאחשוורוש, שגם אז נתחייבו כליה מאותו סיבה - שנהנו מסעודתו של אותו רשע, כמו שאיתא בגמרא מגלה (יב): "מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם: אמרו אתם! - אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" ע"כ. - עוד ידוע מענין משפט נירנברג שבדיוק נשפטו ונתלו עשרה נאצים ימ"ש, והם כנגד עשרת בני המן והם בעצמם גם אמרו כן, (ובהמשך נדבר מזה בהרחבה).

איתא בגמרא מגלה (ד' ע"ב): "חייב אדם לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". והענין הוא שעל ידי שישתה יין, יזכה לצאת מגשמיית הדעת, ולהכנס לרוחניות הדעת - הדעת האמתית ויתפאר להלן.

כתוב בספר קב הישר (פרק קב): בפשר בגימטריה מנין השנים שחיו האבות אברהם יצחק ויעקב ביחד עולה תק"ב בגימטריה בפשר¹⁸ שהם בקדושה,

תק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. והוא הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תק"ב, וקל להבין. [ויש להוסיף דקליפת עמלק הוא נקרא "כלב" ומדתו חצוף ועז פנים, וחשב המילים "כלב עז פנים וחצוף" בגימטריה עם ד' תיבות 503 = בשר עם הכולל 503, שכאשר חס ושלוש נכשלים בבשר טרף, זה כוח עמלק, ובזה נרמז גם דברי המשנה (סוף סוטה), פני הדור כפני הכלב, ולתקן זאת מוכרחים להינצל ולהזהיר את הרבים על הכשרות].

והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, כ), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ כמנין "אל אחר" (שמות לד, ד), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדושה הוא "רוח הוי"

18. והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" באל"ף, ולכן "נרגן מפריד אלוף" (משל טו, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עיין שלי"ח"א, מאמר בית דוד, דף טז), והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית שהן ראשי תיבות "שמע". והנה ידוע (עיין זוהר חלק א', דף קס"ז עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י', דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדום, ותיבות "אדום", "ישמעאל" הן גימטריא תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קעה שנים, יצחק ק"פ שנים, יעקב קמ"ז שנים, קעה"ה וק"פ קמ"ז צרפם יחד יהיו

כנגד הקלפה שכתוב בפסוק (שמות כב ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, (ועין עץ חיים שער מ"ט פ"ו). - ומאידך גיסא "ארור המן" גימטריה 502-וכן "ברוך מרדכי", גימטריה 502 בגימטריא תק"ב, שהוא סך "בשר", הינו שעל ידי אכילת בשר אפשר לעלות לבחינה הנשגבה של "ברוך מרדכי", ואפשר חלילה לרדת לשאול תחתית - "ארור המן". ומפני זה אנו רואים היום שכל כך הרבה בחורים ואברכים יוצאים לתרבות רעה רח"ל, כמבואר באגרא דפרקא (אות קכ"א, ועוד, ע"ש). - באור הדברים שעל ידי אכילת בשר כשר ומהדר, זוכים לעלות מעלה מעלה, ולתקן את כל הנצוצות, בחינת "ברוך מרדכי", ואם חלילה אוכלים בשר טרפה מקלקלים הכל, עד שמגיעים לבחינת "ארור המן". - ועל ידי ששיתים ומתבסמים ביין ביום הפורים, מגלים מי הוא האיש אשר זוכה לאכול מאכלות כשרים, ומי הוא שחלילה נכשל במאכלות אסורים ובפיגולים, בסוד "נכנס יין יצא סוד", כי לפעמים נראה על אדם מסים שהוא נזהר ממאכלות אסורות ועל ידי ששתה יין הבאיש ריחו ונודע שהוא אינו נזהר ממאכלות אסורות ומגאל את נפשו בפיגולים. וזה הענין שחייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, והדברים נפלאים¹⁹.

שופטים יא, כט). והנה כנגד שתי קליפות שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, שהוא יתגבר על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכותוב (דברים לג, יז): "בכור שורו הדר לו". והנה איתא בזוהר (עין חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', וזוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יד, כט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתוב בספר תורה במי עפץ (עין גיטין דף "ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתונו, ובזה אנו מכניעין הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין. ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור שהן שלש קליפות הראשונות שבשבעים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"ב, ד) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקח בצרעת.

והנה קליפת צפו בן אלפז, בן עשו, שהשר שלו הוא סמא"ל ולילית הרשעה, עשו בקטרוגם חורבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל (כ"ה והנה הנעלם), ולקחו השונאים בעונותינו הרבים הספרי תורה

שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכאן זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה ציוותה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, ובזה היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה.

19. ועוד אפשר לפרש: חייב איניש לבסומי עד דלא, כלומר שיקיים בעצמו את הלאו דלא תגורו מפני איש, וזה אפשר על ידי יין כמו שאמרו בגמרא (בבא בתרא), פחד קשה יין מפיגו, [אפשר עוד לפרש יינה של תורה מפיגו, שזה תורת הסוד שהלומד זוה"ק מקבל יראת שמים ואומץ ועזות דקדושה], ואז, ידע בין ארור המן

הנה בזהר הקדוש מזכר 172 פ'עמים²⁰ שלפני ביאת המשיח, צריכים להזהר מהערב רב ואין עוד ענין אחד שמזכר כל כך הרבה פעמים בזהר הקדוש, ומתלמידי הבעש"ט הקדוש ידוע שב'עיקבתא דמשיחא רוב הרבנים יהיו מערב רב, ה"י. ומפני זה בא משה רבינו בגלגול פעם אחת לחמשים שנה. ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ו ע"ב) "מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" ובאר בספר מצא חן במדבר: כמו שאפשר לפרש לשבח, שהתגייירו ונדבקו בקדושה, גם אפשר לפרש לגנאי, שגם בתוך לומדי התורה חדרו ונכנסו עמלקים, ה"י.

ובפסוקים (במדבר פרק כה) 'ויהיו המתים במגפה וכו' פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי' הינו שפנחס מסר את נפשו על מנת לעצור את המגפה. – ומקשים המפרשים מדוע דוקא על ידי פנחס נעצר המגפה, והבאור בכך הוא שהרבש"ע ראה איך שכלל ישראל עובר עבירות וכל הנשיאים שתקו ולא מחו, ופינחס מסר את נפשו בקנאו את קנאתי, זה גרם נחת רוח להקב"ה ועל ידי כך עצר את המגפה. מוכח מכאן שיש מצבים בכלל ישראל שכל הנשיאים שותקים ואינם מוחים, מכל מקום צריך לקום ולמסור את הנפש, ולעזור קול זעקה ומחאה על הפירצות שיש בדור.

ידוע המעשה שהבעש"ט הקדוש נסע לגרמניה, וראה שיש גזרה נוראה על היהודים, וקרא לתלמידו שיבוא ביחד עמו לבטל את הגזרה, משום טובים השנים מן האחד, וראו הגזרה על המקום שנקרא אושפיצין ששם היה אחר כך למחנה ההשמדה 'אושויץ'²¹. וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה כתוב 'הובלת בשר', וזה היה הכתוב מאותם שנים, ה"י. – ובספר דרשות הגר"ש שווייצער שליט"א מביא מהצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע, שאמר: כל כוחו של הרשע הגרמני ימח שמו בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים כדב'ע, השחיתו את התרב של הבעל דבר, שהוא שר של עמלק, ועל ידי זה היה בכוחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל.

21. וכידוע האחים הקדושים רבי אלימלך ורבי ר' זושא זי"ע הלכו וטיהרו את כל מקומות היהודים עד שהגיעו לאושוויץ, ושם נגלה עליהם השטן רח"ל ואיים עליהם שאם לא יחדלו מכאן – אז יהפוך את כל העולם לחסידים שלהם, ומזה פחדו שהחסידים שלהם יהיו שליחים של הסמ"מ מ"ם, ומי יודע מי באמת חסיד של אמת.

לברוך מרדכי, שיש הנראה כמרדכי ובאמת הוא ארור המן, ויש הנראה כהמן ובאמת הוא ברוך מרדכי, ועל ידי היין לא ירא מפני איש ויאמר את האמת, (מח"ב) 20. 172 גימטריה – עקב לרמוז שהם המציקים בזמן העקב, והם מעכבים הגאולה, ואם זוכים לי' – כלומר יראת ה' זוכים לתת אמת ליעקב – ומגלים את כל האמת מי שייך לערב רב ומי הוא מצדיקי האמת.

עוד מסופר על הצדיק הנ"ל: שִׁבְשֹׁנוֹת הַשּׁוֹאָה הִתְחַנְּנוּ אֵלָיו כְּמָה אֲנָשִׁים וּבִקְשׁוּ שִׁיתַּאמֵץ לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה הַנּוֹרָאָה, וְאָמַר שְׁכָל הַצָּרָה בָּאָה בְּגִלְל הַשְּׁחִיטָה הַטְּרָפָה, וְהִרְשָׁע הַגֶּרְמָנִי הוּא קִלְפַת עֲמֶלֶק בְּעֶצְמוֹ²², וְכִמּוֹ שֶׁבְּמִלְחַמַת עֲמֶלֶק כְּתוּב (שְׁמוֹת פָּרָק יז ט-יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בַּחֲרֵן לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בְּעֲמֶלֶק מִחֹר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי. וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעֲמֶלֶק וּמֹשֶׁה אָהֲרֹן וְחֹר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה. וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבּוֹר יִשְׂרָאֵל וְכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגִבּוֹר עֲמֶלֶק. וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיְשִׁימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאָהֲרֹן וְחֹר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. וְהָיוּ שָׁם ג' צַדִּיקִים: מֹשֶׁה וְאָהֲרֹן וְחֹר שֶׁהִתְפַּלְּלוּ וְנִלְחַמוּ מִלְחָמָה רוּחַנִית כִּף גַּם הַיּוֹם צָרִיךְ ג' צַדִּיקִים כְּדִי לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה, וּחֲפָשׂוּ וּמָצְאוּ רַק עוֹד אֶחָד [נֶכֶד הַחַת"ם סוֹפֵר], וְלֹא נִמְצָא הַצַּדִּיק הַשְּׁלִישִׁי. וְלָכֵן לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ.

שאלה 13

האם אפשר לסמוך על ההכשרים בדורנו בעניים עצומות?

ובדורנו אנו גם כן ראינו מעשה כזה, באחד מההכשרים שחשבו שהם הטובים ביותר, וזהו העדה החרדית, ואפילו הרבנות אסרה את הבשר מאותו הכשר וכו', אמרה התורה: (ויקרא פרק ד' כ"ב): אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא וַעֲשֶׂה אֶחָת מְכַל מִצּוֹת ה' אֱלֹקָיו אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשָּׁם, ואמרו בגמרא אשר מלשון אשרי, שאשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על חטאיו ומודה ברבים על טעויותיו, לכן כל אחד צריך להתגבר על טבעו ולא יבוש מפני המלעיגים עליו, ואם נכשלו רבים בגללו יתוודה ויודה על טעותו, ושב ורפא לו. על כן אני מוכרח לומר את האמת ברבים, ואני כותב את שם, מפני שבעבר לפני יותר מארבעים שנה הדפסתי ופרסמתי את הכשרות שלהם בתוף ספרי נפש ישעיה חלק א-ב, והספר הזה נדפס כחצי מיליון עותקים, וסמכו עלי שזה הכשר טוב, מחויב אני לומר את האמת, ולוואי ואזכה לתקן את המכשול אשר נגרם על ידי. ואני מוכן להוכיח ולהסביר לכל גדול בישראל שרוצה לתקן באמת.

בקבר רחל אימנו, הראו לו מן השמים נחש בעל כמה ראשים שרצה להורגו, וכששאל את אחד המקובלים הגדולים אמר לו שהרשע ימ"ש הוא קליפה מאוד קשה, ושלא יסתכן בנפשו.

22. ומסופר על הצדיק הקדוש המקובל האלוכי רבי שלמן מוצפי זי"ע, שהיה עושה תפילות ותיקונים ויחודים אצל קברי צדיקים כדי לבטל את הגזירה הנוראה ופעם אחת כאשר הרבה להתפלל ולכוון

נודע לי כעת, [ועוד נודע לי הרבה דברים שאין הנייר יכול לסובלם] כאשר הרב הגאון רבי דוד שווימער שליט"א רב ומו"ץ בשכונת בית ישראל בירושלים, שפירסם מכתב בחמש עמודים את המכשולים הנוראים מה שיש בהשחיטה של העדה החרדית בירושלים, ואיימו עליו להרוג אותו [וכן רצו להרוג את הגה"צ רבי משה שטרנבוך כשאמר על הכריסים שהם טריפה והיה מודעות גדולות בכל ירושלים עיה"ק, ובתוך שעתיים לא נראה אפילו מודעה אחת כי הם הורידו את זה תיכף, והכל נשלט על ידי שותפם של עמלק – ועל טריפות של הכריסים, ידוע לכל השוחטים שכבר 8 שנים יש הבעיה הזאת של נקיבת הכריסים] אם לא יכתוב מכתב חדש שהכל כשר, ולבסוף בגלל שעמד על דעתו ולא רצה בפרסומים של שקר, [והם פרסמו פרסומים שאין הדעת של ירא שמים סובלתן] העבירו אותו ממשמרתו. זאת אומרת שמשלמים לו כסף רק אם יגיד שהכל כשר!!! וכשרות כזה שייכת רק לעמלק ושותפיו כמו שהמשנה אומרת טוב שבטבחים שותפו של עמלק. (קידושין פ"ב). ומי שרוצה להבין באמת את כל הבעיות של השחיטה כיום יעיין בארבע מאות ספרים שכתבתי על הכשרות, ויתבהר הכל.

וְאֶסְפֹּר עִתָּהּ מַעֲשֵׂה מִבְּהֵיל שֶׁהָיָה עָמִי בַּעֲת שְׁהוּתִי בְּגִלּוֹת אֲמֶרִיקָה, הָיִיתִי שָׁם אֶצֶל רוֹפֵא מְמַחָה, וְלֵאחֶר שִׁיַּצְאֲתִי מִשָּׁם הִזְמַנְתִּי מוֹנִית, וְאָמְרוּ לִי שִׁיבּוֹא עוֹד חֲצִי שָׁעָה, וְהִגַּם שִׁיִּרְדּוּ גִשְׁמִים עֲזִים חֲשֹׁבֶתִי בְּדַעְתִּי לִילֵךְ בְּרִגְלִי מִהַלֵּךְ שֶׁל עֶשֶׂר דְּקוּת, וּבְאֲמָצַע הַדֶּרֶךְ פָּגַשְׁתִּי יְהוּדִי, וְשׁוֹחֲחַנּוּ שָׁעָה וְחֲצִי בְּגִשְׁם הַשּׁוּטָף שִׁירָד, וְסִפֵּר לִי שֶׁשְׁלִיחִים מִהַמְּדִינָה בָּאוּ לָרֵב בִּיעֶסֶטְרָצְקִי מִצֶּפֶת זַצ"ל, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְתַפֵּס אֶת הַהֶבְרָחוֹת שֶׁל הַבָּשָׂר, וְאוּלֵי הָרֶבָנִים שִׁישׁ לָהֶם חֲכָמָה יוֹדְעִים אֵיךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁבָּשָׂר עִם חוֹתָמַת שֶׁל הַהֶכְשָׁרִים הַמְּהֻדָּרִים מְגִיעִים מִהַעֲרָבִים, וְזֶה יוֹצֵר שְׁנֵי בְּעִוֹת רְצִינָיִים, אֶחָד שֶׁהֵם מְאָכִילִים אֶת הַבְּהֵמוֹת אוֹכֵל שְׁאִינוּ בָּרִיא וְאֵין הַשְׁגָּחָה וּויטְרָאנִית עַל הָאוֹכֵל, וְיֵשׁ בְּעִיָּה עִם הַבְּרִיאוֹת. וְעוֹד בְּעִיָּה שֶׁהֵם אֵינֶם מְשַׁלְּמִים אֶת הַמַּסִּים, וְיֵשׁ לָהֶם 300 תִּיקִים פְּלִילִים שֶׁתַּפְּסוּ בָּשָׂר עִם הַכָּשֶׁר שֶׁמְגִיעַ מִהַעֲרָבִים, וְסִפֵּר אוֹתוֹ יְהוּדִי מְאֻמְעֵרִיקָא שֶׁלָּקְחוּ אוֹתוֹ וְלָמְדוּ אֹתוֹ בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים דְּרָכֵי בִּילוֹשׁ אֵיךְ לְגַלּוֹת מִי מְגַנִּיב אֶת הַבָּשָׂר מִהַעֲרָבִים וְהַבְּטִיחוּ לוֹ סָךְ גָּדוֹל כַּחֲצִי מִלִּיּוֹן דּוֹלָר תְּשֻׁלוֹם עֲבוּר זֶה. וְלֵאחֶר מִכֵּן הִגִּיעַ לְיַד רֵאמֶלָה וְרָאָה שֶׁם בְּאִיזָה מְקוֹם סוּדִי תַת קֶרְקַעִי מַפְעֵל גָּדוֹל שֶׁהָיָה שָׁם הַמוֹן מִדַּפִּים מְסוּדָרִים, כָּל מִדָּף עִם סוּג הַכָּשֶׁר שׁוֹנָה, עִם פְּלוּמָבוֹת שֶׁל כָּל סוּגֵי הַהֶכְשָׁרִים, וּפְקִידִים מְקַבְּלִים טֵלֶפּוֹנִים: "אֲנַחְנוּ צְרִיכִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת קִילוֹ

בְּשֹׁר עִם הַכֶּשֶׁר פְּלוּנִי, וְלוֹקָחִים בְּשֹׁר פְּגוּלִים וְשָׁמִים עֲלֵיהֶם הַפְּלוּמָבוֹת שֶׁל וּמְשֻׁנָּקִים אֶת זֶה, וְלָקַח עִמּוֹ כַּעֲשָׂר שְׁקִיּוֹת, וּכְשָׁבָא לְהִרְאוֹת אֶת זֶה לְאַחֲרָאִים, נִכְנָס לְמִשְׁרָד שֶׁלָּהֶם וְהֵנִיחַ אֶת הַשְּׁקִיּוֹת בַּחוּץ, וְלָקַח עִמּוֹ כָּמָה דְּגָמָאוֹת לְהִרְאוֹת לָהֶם, וּכְשִׁיצָא לְקַחַת אֶת שְׂאֵר הַשְּׁקִיּוֹת בַּחֲזָרָה רָאָה שֶׁהֵם נִעְלָמוּ, וְאָמַר גַּם כָּאֵן יֵשׁ גִּבְבִּים? וְהִגִּיעַ אֵלָיו אֶחָד מֵהָאַחֲרָאִים שֶׁל תַּעֲשִׂית הַבְּשֹׁר הַטָּרָף, וְהִרִים אֶקְדָּח קָרוֹב לְרֹאשׁוֹ וְאָמַר לוֹ, אִם אֵינְךָ עוֹזֵב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּמָךְ בְּרֹאשְׁךָ, וּבִרְחַל לַחוּץ לְאַרְץ.

וּכְבֶּר יְדוּעַ שְׁבַעַתוֹנִים כְּבֶר פֶּרְסָמוּ בְּעֶרְךָ 2000 מְקָרִים אֵיךְ שֶׁתִּפְסוּ טְרָפוֹת עִם הַכֶּשֶׁרִים מְהֵרִים. – וְאֶחָד שָׁאֵל אוֹתִי פַעַם לְגַבִּי הַכֶּשֶׁר שֶׁל הָרֵב ..., הֲאִם זֶה טוֹב וּמִהֲדָר, אִזְ סִפַּרְתִּי לוֹ שֶׁפַּעַם פִּגְשְׁתִּי יְהוּדִי מִבֵּית שְׁמֵשׁ שְׁעוֹבֵד בְּמַפְעֵל גָּדוֹל שֶׁל בְּשֹׁר, וְסִפֵּר לִי שֶׁבָּאוֹתוֹ מִפְּעֵל מַגִּיעַ קוֹנְטֵינֵינֶרִים שֶׁל בְּשֹׁר, עִם כָּל מִינֵי הַכֶּשֶׁרִים גְּלָאט וְאִינוּ גְּלָאט, וְגַם בְּשֹׁר בְּלִי הַכֶּשֶׁר וְגַם בְּשֹׁר שְׁעֹבֵר אֶת הַתֹּאֲרִיף – וְגַם הִרְבָּה פַּעַמִּים הִפְרִיזָעַר עַל הָאֲנִיָּה נִתְקַלְקֵל וּמִמִּילָא הַבְּשֹׁר כְּבֶר מִסְרִיחַ וּכְשֶׁמַּגִּיעַ הַטְּרִינֶר לְבִדּוֹק אֶת אֵיכוֹת הַבְּשֹׁר, אִם הוּא מוֹצֵא בְּשֹׁר מְקַלְקֵל הוּא שׁוֹפֵף עַל זֶה דִּיו מִיָּחַד זִוְרָק אֶת זֶה לְאַשְׁפָּה בַּחוּץ, וְלֵאחֲרַי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לוֹקָחִים בַּחֲזָרָה אֶת הַבְּשֹׁר וּמְשַׁפְּרִים אֶת זֶה עִם חוֹמְרִים כִּימִיִּים, וְעוֹשִׂים מִזֶּה אֶכָּל מִיָּחַד "דְּלִישְׁעַס", וּמְשֻׁנָּקִים אֶת זֶה לְאַיִזָּה בֵּית אֲבוֹת. ה"י. – וְעוֹד מַעֲשֶׂה מִבְּהִיל הָיָה עִמִּי, שֶׁהִלְכְּתִי לְהִיכָל שְׁלֵמָה לִפְנֵי 15 שָׁנָה לְדְרוֹשׁ לָהֶם עַל כְּשֻׁרוֹת, וְלֵאחֲרַי הִדְרָשָׁה שְׁאֵלְתִי אוֹתָם כָּמָה מְנַקְרִים טוֹבִים (שִׁידוּעִים הִלְכוֹת נִקּוֹר בְּכָל פְּרִטָּה), יֵשׁ לָכֶם, וְאָמְרוּ לִי שְׁנַיִם, וְשָׁאֵלְתִי אוֹתָם וְכָמָה מְנַקְרִים אַתֶּם צְרִיכִים, וְעָנּוּ לִי בְּעֶרְךָ 500, וְנִקְוֶה זֶה בְּכֻרַת, ה"י.

הַרְבַּ מוֹרִיד חֶלֶב דְּאוֹרִיָּתָא בְּהַתְנַדְּבוֹת

בְּבֵית שְׁמֵשׁ גָּר רַב שְׁכִיּוֹם הוּא בְּעֶרְךָ בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְהָיָה גָּר בַּחֲפִיפָה בְּעֶרְךָ חֲמֵשִׁים שָׁנָה. לִפְנֵי חֲמֵשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בַּחֲפִיפָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שָׁלְגוּ לְמַדְתִּי אֲצִלוֹ, הוּא הָיָה מִהֲרַבָּנִים הַגְּדוֹלִים בַּחֲפִיפָה בְּאוֹתוֹ זְמַן.

לִפְנֵי שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, בְּעֶרְךָ, פִּגְשְׁתִּי אוֹתוֹ בְּבֵית שְׁמֵשׁ, שְׁאֵלְתִי לְשְׁלוֹמוֹ וְסִפַּרְתִּי לוֹ עַל הָעֲבוּדָה שְׁלִי, עַל הַסְּפָרִים שְׁאֵנִי מוֹצִיא לְאוֹר וְכְדוּמָה, תוֹךְ כְּדִי דְבוּר הִגַּעְנוּ גַּם לְנוֹשָׂא הַכְּשֻׁרוֹת, שְׁאֵלְתִי אוֹתוֹ מַה יֵּשׁ לוֹ לוֹמַר עַל "נִקְוֶה", וְכֵן סִפֵּר לִי, שֶׁכְּשֶׁהָיָה רַב בַּחֲפִיפָה הָלַךְ כָּל שָׁבוּעַ לְכָמָה אֶטְלִיזִים וְהוֹרִיד חֶלֶב דְּאוֹרִיָּתָא מִהֲבֵהָמוֹת, אֵךְ הַחֶלֶב שֶׁמִּדְרַבָּנָן לֹא הוֹרִיד כִּי לֹא הָיָה לוֹ פְּנָאִי לָכֵךְ, שְׁאֵלְתִי הֲאִם עָשָׂה כֵךְ בְּכָל הָאֶטְלִיזִים, אָמַר, לֹא. שְׁאֵלְתִי, מַה עִם שְׂאֵר הָאֶטְלִיזִים אָמַר

לי, מי שיכול ויודע נקור שיוריד, הוא עצמו עשה זאת בהתנדבות ולא יכל להגיע לכלם.

אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו

ובנוסף לזה נביא גבית עדות מבית דין הגדול שבירושלים – איך ששבתי צבי לקח מגין והאכיל אותם חלב הפליות שהיא אסור פרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמוכא בספר תורת הקנאות לרבנו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צלום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל: טפס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא פי דינא פחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשון), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפרסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחרון, ששבתי צבי תר"ו קדם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישאל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם בסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזה הנסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחלה לא הייתי מבזה לשבתאי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלמיקם שבתי צבי, דהינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

שאלה 14

יש בארץ ישראל רבנות הראשית, מה התפקיד שלהם, הרי יש לנו הכשרים מהדרים?

הרבנות הראשית מפורסמת ומגלה ש-30 שנה אכלו בשר מהעורבים

הרבנות מגלה על אטליז בחיפה שלערך 30 שנה קנו הבשר מהעורבים בערך לפני 25 שנה הגיע איש אחד לרבנות וספר שראה משאית עומדת בגבול

ומעבירה בשר מהערכים, הוא המשיך לעקב אחר הנעשה וראה שמולכים את הבשר הנ"ל לאטליז כשר בחיפה. - הרבנות חקרו את הדבר ואכן גילו כי כבר שלושים שנה עושים כך, לכן כתבו בעתון את המעשה הנורא שהתגלתה ועל כלם להכשיר את הכלים ולעשות תשובה. - ולאחר שגמרתי את הדרשה כמעט כלם קבלו על עצמם לא לאכול יותר בשר בהמה. - ומי יודע מה באמת הוא אוכל, וממש צריכים משגיחים יראי שמים באמת מהשחיטה ועד להובלה ובחנות עצמה - וכולי וכולי.

זכות גדול להם שאומרים את האמת - מתי נזכה שהרבנים החרדים יאמרו את האמת.

הרב לנדה שליט"א אומר בדרשה וכתב במכתבים לכל ארץ ישראל שיגיעו שאין דבר כזה בשר בהמה כשירה,

ואפילו הבשר עוף שלו אומר, שאינו נותן הכשר רק מה שבא ישר מהאיטליז שלו, שהערכים יש להם כל מיני חותמות ואפילו בחותמת שלו.

שני ספורים מהרב לנדה שליט"א וזצ"ל. יום שלם - בית אבות ובית חתנה

רב מארץ ישראל בודק 21 בתי שחיטה וכלם נבלות וטרפות

לפני 26 שנים, הייתי אצל רופא לפתוח קול בארצות הברית, שם פגשתי תלמיד של ר' משה פיינשטיין זצ"ל, ר' ראובן פלובין (עוועניו 12, רחוב 43) התלמיד הזה היה המנכר במונסי. בדרך של תלמידי חכמים דברנו בנושא למוד, תוך כדי דבור הגענו לנושא השחיטה, ספרתי לו על הספרים שהוצאתי לאור ואמר לי "כן, אני מכיר טוב את הספרים האלו והשתמשתי עם זה הרבה", ואמר לי: תדע לך שבאמריקה עוד לא נמצא אטליז שהקצב שם מכיר ויודע הלכות נקור. - עוד ספר לי שעכשו הוא מגיע מהמקרה של רחמסטריוקא ופגש שם רב מארץ ישראל ששלחו אותו הרבנים מהרבנות לאמריקה לבדוק את הכבד ששולחים משם לארץ ישראל, כי עכשו נודע להם כי עד עתה אכלו כבד בלי נקור²³. ואמר לי שהלך עם

הגאון רבי מרדכי מלאכי שליט"א ולפני הרב הגאון רבי ברוך מייזליש שליט"א ואחרי אישורם פהתימת ידם יתנו הבד"צ הסמיכה שלהם.
ידידכם הק' הדל שבארץ ישראל זלמן ברוך.
יחזון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמער שנת תרצ"ו, בעת ששמש ברבנות כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבנו יואל

23. אחד מן המסמכים שיצא לאור: מסמך 671 מצב הנקור בארצות הברית: יהודים יקרים משיח צדקנו מחכה לנו שנהזור בתשובה ויבוא אלינו במהרה
בית דין צדק מירושלים הקליט שקל אלו שרוצים לקבל סמיכה על נקור בתור מנכר ממחה שאפשר לסמוך עליו, עליהם לעמוד לבחינה לפני הרבנים הגאונים הרב

הרב ל' 23 מפעלים ששוחטים שם בשר ומתוכם 21 היו ממש נבלות וטרפות. אמרתי לו: בבקשה ממך תסדר לי פגישה עם אותו רב! אמר לי אין צורך בכך, לך עכשו למקנה שם תפגש אותו, עשיתי כך והלכתי למקנה, ומיד כשהגעתי לשם ראיתי והבנתי מי הוא הרב שהגיע מארץ ישראל, שאלתי אותו: האתה הרב מארץ ישראל מעיר פלוני? אמר לי כן! נתתי לו שלום והוא החזיר לי שלום, שאלתי אותו: האם ראית את חבורי שחברתי על השחיטה ששלחתי לעירך? אמר לי: אכן אני מכיר את כל הספרים ולמדתי הרבה מתוכם. אמרתי לו: אני רוצה להמשיך לדבר אתך בנושא הזה, אמר לי בסדר! נכנסנו לבית המדרש וישבנו שם כשעה, ממש עד קרוב לזמן הדלקת נרות, היות והייתי קדם לכן אצל רופא לפתוח הקול היה בידי מכשיר הקלטה וכך יכלתי להקליט את כל השיחה. - וכך ספר לי הרב: "הלכתי יחד עם הגאון טיבורט שטרן שליט"א [וצ"ל], מחבר שו"ת השב"ט, היינו ב-23 בתי שחיטה וראינו ש-21 מהם נבלות וטרפות. - אמרתי לו ספר נא לי מה היה המכשול בכל ה-21 מפעלים עד כדי כך שאמרת שהם נבלות וטרפות האם כי שוחט אחד שוחט 60 בהמות בשעה אחת? אמר לי מה אכפת לי כמה שוחטים בשעה אחת, אני רציתי לראות חלפים כשרים חפשיים ולא מצאתי ב-21 בתי השחיטה חלף אחד כשר לרפואה! כמו כן ספר לי: מצאתי איזה שוחט מחשובי הקנאים מחסידי קהלת סאטמר הקדושה ונתן לי לבדוק את הסכין, אמרתי לו: יש כאן פגמים! ענה לי השוחט עם כל החצפה: "ציוני משגע ימח שמו, לך לארץ ישראל!!! לא

להסיר הפכשלה הזאת מקרב ישראל. עוד צריך להזהיר על מה שקרוב להפסד כמה ששכיח שבהריאות מן הדקות נשאר שם מהחצר הפכד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרומים וקרום א' שלצד הפכד אסור משום חלב הקרב המנח עליו ובכל יבולין לבוא לידו מכשול בזה, מחמת כי שכיחא מילתא ולא כולא עלמא דיני גמירי, על כן חוב על המשגיחים לקום מאחורי חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתקן.

גם בענין הפכד הלכו הנקרא וייסע לעבער שמבאר בספרי הנקור שלא לבשולו מחמת חוטי הדם המרבין בה כי אם לנקרו תחלה ואחר כך לצלותו דאם נשאר איזה חוטי דם, נזרא משאב שאב ואחר כך מי שרוצה לבשול הרשות בידו, והנה הרבה טבחים מוכרין זאת בשם גראשיץ או פרעזיל בלי שום נקור ובלתי הודעה להבחיין בין צלי לבשול, על כן גם בזה החיוב על המשגיחים שיתנו עיניהם עינא פקיהא להשגיח על זה.

מסאטמער וצ"ללה"ה. והופיע על ידי הרה"ג מוה"ר שמואל שווארץ וצ"ל בן בנו של הקול אריה וצ"ל, והיה בן בית אצל רבנו הקדוש מסאטמער זי"ע ולא עשה שום דבר קטן או גדול כעיר בלתי הסכמת רבנו וצ"ל לקט שנת ר' גליון ב' ששנ"ח: לאפרושי מאיסורא סימן י"ט: להתודע ולהגלות להעומדים על הפקודים להשגיח בעניני נקור כי השמננות שעל הפכד הוא אסור מדין חלב גמור דמלבד מה שמבאר בספרי נקור: דבאותו צד שהמרה תלויה בה חלב הדבוק שם הוא חלב של היתר שבקיבה שאסור, עוד נדרש ונצמד שם מחלב שעל בית הכסות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור ונענש ברת ר"ל. ויזן כי הכותב דבר עם איזה משגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום אסור בשמננות הפכד אפילו משעם האי ומילתא דשכיחא שהנשים לוקחות מהדקות הראה והפכד מחבר כמות שהוא ולא כולי עלמא דיני גמירי, על כן צריך לעורר ולהזהיר על זה

נבהלתי ועניתי לו דוקא אני חסיד בריסק ואיני לוקח כסף מהמדינה הציונית אז מה תגיד עכשיו על החלף הפגום? ענה לי שוב פעם: "ציוני ימח שמו כי אתה גר בארץ ישראל!!! המשכתי ללכת לשוחט נוסף וגם הוא הגיב באפן דומה. שאלתי אותו מדוע הגעת מארץ ישראל דוקא עכשיו? ענה לי: כל הלשונות והכבדים אנו מוקבלים מאמריקה וסמכנו שזה פשוט כי הם גם תמכו בנו (נחנו לנו כסף), אך עכשיו שיצא הקול בעיר [שהיה מפרסם בעתון כנ"ל] שהכבד אינו מנקה שלחו אותי לתקן את ענין הנקור של הכבד ועכשיו שפבר באתי לתקן את הכבד בדקתי גם את השחיטות ומצאתי שהרבה מהם נבלות וטרפות.

עוד ספר לי כי הוא גם רב וגם שוחט, וכשהוא הולך לשחוט 6 בהמות, עומדים 4-5 אנשים שוחטים ומשגיחים וכאן שוחטים 60 בהמות לשעה ויש רק 4 אנשים: 1. שוחט, 2. בודק פנים, 3. בודק חוץ, 4. פלאמבירער [השם את החותמות]. - יש עוד הרבה לספר, אך אכמ"ל.

כי משמש בעשרה לשונות

הרב שלום רובין היה ראש ועד הכשרות באמריקה מטעם ממשלת אמריקה. והוא שלח לי מכתב שם כותב כך: לפי כמות הלשונות ששולחים צריך לכל בהמה להיות 10 לשונות, וצריך לי מסמך בו רשום כמות הלשונות ששלחו. - בדרך צחות אמר: ידוע מחכמינו זכרונם לברכה "כי משמש בד' לשונות" ואלו באמריקה, "קוה" (פרה) משמש בעשרה לשונות... ואני מוסיף, כאן בארץ ישראל "קוה" משמש ב-27 לשונות... כשרואים כמה כותבים בעתונות על הסרת הכשרים מחניות שתפסו שהבשר שלהם בא מהערבים בשר שחור. ולדאבוננו זה מה שאנו חנו אוכלים, האם זה חידוש שכל יום באים מכתבים מועד הרבנים על יתומים ואלמנות? רח"ל.

מסמן 571

ברוך מרדכי מייזליש שליט"א

הרב מייזליש הוא מנקה ראשי בפ"ת חתן הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם חיים נאה זצ"ל בעמ"ח ספרי שיעורי תורה קצות השלחן ועוד.

ב"ה, בחג הפסח שנת ה' תשמ"ג לפ"ג נודמן לי לחוג את חג המצות בארצה"ב בעיר ברוקלין נוא יארק.

ביום א' דחווה"מ ביקרתי בק"ק קרית קאשוי אשר בבעדפארד היללס נוא יארק אצל הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר רפאל בלום שליט"א אבדק"ק קאשוי יע"א, והראה לי הגה"צ אבדק"ק קאשוי שליט"א הרבה חתיכות בשר שקנו באיטליזים חרדיים שבויליאמסבורג ובארא פארק ועוד בחזקת מנוקר נמלח והודח ומוכן לאכילה, ונשתוממתי על המחזה הנורא שנתגלה לעיני וכמעט לא ראיתי כהנה בכל הארצות שביקרתי למען הדרוש והחיקור במצב הניקור, וגם במקומות שמצאתי הזנחה מרובה בענין ניקור החלב בכולם לא היה המצב ירוד בענין הניקור כזה, והיות שמצאתי חלבים שונים על אותן החתיכות, על כן אפרטם כאן אחת לאחת מה שראיתי בעיני אז ביום א' דחווה"מ פסח תשמ"ג בקרית קאשוי:

מצאתי על הבשר שנמכר מוכן לאכילה:

א. הרבה חלב על דיקע טענדערליין מחלב הכליות ממש שאסור מן התורה ועונשו בכרת רח"ל, וגם מחלב הקרב היה מונח עליו. ב. ראיתי כמה חתיכות גדולות הנקרא בספרי ניקור (ובא"י) טריפה קאלנער והיה עליו ומתחתיו חלב שאסור מן התורה. ג. מצאתי הבשר שבין צלע י"ב לי"ג שלא היה מנוקר והיה שם חלב. ה. מצאתי קצה הצלע הי"ג (הסחוס). ו. מצאתי סחוסי החזה (מכמה חתיכות) שלא הוסר כראוי. ז. מצאתי שנשאר קצת מהקרום שעל היתרת (לצד הכבד). ח. נשאר קרום הכסלים שהוא מחמש קרומים המוזכר בחז"ל. ט. חלב שעל השפונדר (שתחת הקרום). י. חלב שעל הריפאלע מצאתי עליו בשפע. יא. חוטי דכפלי שבין הצלעות. יב. סחוסים של צלעות י"א י"ב (בלי ניקור). יג. חלב הקרב שבין הריפאלע לבין היתרת (עיין אורחות חיים). יד. שומן שעל הצלעות בכל השטח שתחת הטרפס. טו. מצאתי שלא הוסר הקרום העב היוצא מבשר האדום (הריפאלע).

היוצא מכל הנ"ל כי הדברים מזעזעים עד מאוד בראותי הצד השובה שבהם כי הקצבים שעסקו בניקור חתיכות בשר שהראו לפני אינם בקיאים בהלכות ואומנות הניקור כדבעי, ומה שעושים הוא להוריד הקרום לבד כל אשר יעלה על המזלג (וגם בזה מניחים שריים), אבל חלב הכסלים והכרס ועוד ועוד לא מנקרים כמעט, וגם חלב הכליות משאירים וכן כל הנ"ל.

אנא עוררו נא! התעוררו נא! חוסו ורחמו על אחיכם בני ישראל והצילו אותם הצלת הנפש והגוף החזירו את עטרת קדושת ישראל ליושנה, והעצה לזה לעשות מיד תיקון גדול בהעמדת מנקרים ומשגיחים יראי השם שיהיו בקיאים הדק היטב בכל הלכות ומלאכת ואומנות הניקור בדרך המקובל דור אחר דור.

ומה מאוד יכאב הלב בראותי אנשים חרדים מדקדקים בקלה כבחמורה ומתרחקים מצ"ט שערי היתר שלא לפגוע בשער אחד של איסור נכשלים בשגגה בלי יודעים באיסור חלב החמור מאוד. - תקותי חזקה שתעשו כל מה שביכולתכם לעשות להעמיד מצב מעמד הניקור על כנה הראשון כמו שנהגו בימים הקדמונים שהוא הוא הדרך המקובל דור אחד דור עד לראשונים והאמוראים והתנאים עד משה רבנו"ה שקיבל כן מסיני בלי שינוי כל דהוא. - זכות הצלת הרבים ממאכלות אסורות בפרט איסור חלב החמור (שעונשו בכרת רח"ל) יעמוד לכם שתוכלו להוציא את הדבר מכח אל הפועל להעמיד הדת על תילה ותשרה שכינה במעשי ידיכם ותזכו לכל הבטחות והיעודים המוזכר במדרשים לשופטי העם ומנהיגיו אתם וזרעכם וזרע זרעכם עד עולם כמבואר בר"ח שעה"ק פי"ב בשם מהר"י אבוהב זצ"ל, ובזכות פרישת ממאכלות אסורות נזכה כולנו במהרה לגאולה האמיתית בביאת משיח צדקינו בב"א. הכו"ח מתוך צער ובטחון.

ברוך מרדכי מייזליש

מנקר ראשי בפ"ת חתן הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם חיים נאה זצ"ל בעמ"ח ספרי שיעורי תורה קצות השלחן ועוד. קבלתי קבלה על ניקור חלקי אחורי והקדמי והפנים עוד לפני ארבעים וחמש שנים מאת המנקרים המומחים הרב ר' ראובן קלפוס בן הגה"צ ר' צבי קלפוס זצ"ל ומהרב ר' אברהם בן ציון מייזליש זצ"ל שהם למדו וקבלו קבלתם מראשי המנקרים הצדיקים הר"ר ברוך ברוורמן זצ"ל ומאת הרב הצדיק הר"ר אלטער מנדלסון זצ"ל בשנת תרפ"ג בירושלים עיה"ק שהם שימשו בתור ראשי המנקרים עוד בזמנם של הגה"ק מרן רבי שמואל סלנט זי"ע והגאון הקדוש רשכבה"ג מרן רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל.

"לְהַשְׁבִּית עֲצַת הָמֶן עֲמֶלֶק אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ" בְּגִימְטְרִיא (2689) כְּמִנְיָן "אֶמֶר רָבָא מִיִּתְיִיב אֵינִישׁ לְבִסּוּמִי בְּפִנְיָא עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אָרוּר הָמֶן לְבָרוּךְ מְרֻדְכִי" עִם הָאוֹתִיּוֹת (57) וְעִם הַכּוֹלָל (1)

מִכְתָּב שְׁקִבְלָתִי מִמְּחוּתָנִי הִיקָר הִגָּה"צ רַבִּי מֹשֶׁה אֱלִיעֶזֶר פֶּאֶפֶּר שְׁלִיט"א

שאלה 15

האם יתכן שיהודים יראי שמים אוכלים חלב שאסורו כרת דאורייתא רח"ל?

התורה הקדושה אומרת לנו מי יאכילנו בשור

"מֵאִיִן לִי בָשָׂר לִתְתּוֹת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִכְבּוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנָּה לָנוּ בָשָׂר וְנֹאכְלָהּ. לֹא אוֹכֵל אֲנִי לְבָדִי לִשְׂאֵת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי. וְאִם כִּכָּה אֶת עֲשֵׂה

לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי" (במדבר פרק יא יג-טו)

סודות חדשים שנתגלו - הבית ישראל זי"ע מציל את אחינו בני ישראל בארצות הברית מאכילת חלב דאורייתא

מכתב שנתקבל מהגה"צ רבי משה אליעזר פאפער שליט"א רב ואב"ד בית מדרש סעליש טשארטקוב בני ברק.

דברים המובאים להלן נכתבים במהירות כדי לקיים דברי הצדיק מחותני כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א בבריאות גופא ונהורא מעליא בס"ד ונחת לרוב מפל יוצאי חלציו, כולם אהובים וכלם ברורים בלי עין הרע וכו'.

משה אליעזר פאפער,

רב ואב"ד בית מדרש סעליש טשארטקוב, בני ברק

העליתי עד כאן ענינים השייכים למחבר הרב הגאון מרדכי גבריאל מלאכי זצ"ל.

מקדמא דנא ימים טובא עברו כחמש עשרה שנים ויותר בעת למדו שעורים בסדרם עם דיוק הדין והלכה למעשה, הלכה למשה מסיני, ומעשה רב איש מפי איש עד משה רבנו עליו השלום.

כידוע מדברי הרמ"א בהלכות טרפות, וזה לשונו: "ודברים אלו אי אפשר ללמד דרך הכתב על ידי למוד אלא לפי נסיון המעשה שהיא על ידי למוד איש מפי איש בראיה ממש", עד כאן מתוך דברי לשונו הקדוש.

מענין לענין באותו ענין ספר לי רב הגאון הנ"ל כמה פעמים וכן הנה המעשה ממש כלשונו: כמה שבועות לפני פסח קבלתי הודעה שהצדיק הקדוש הבית ישראל זצלה"ה קורא לי, נסעתי לירושלים עיר הקדש וקבל אותי בחביבות, ואחרי דרישת שלום, אמר לי בתקיפות: אתה יודע באמריקה אוכלים יהודים יראים חלב שהיא דאורייתא רח"ל, ומבקש אני אותך שתסע לשם ותתקן את הענין על צד היותר טוב. אמרתי, רבי, הרי פסח בא, ומשמש אני כרב בתל אביב ואלפי אנשים באים אלי למכור חמץ. אמר לי, למכור חמץ יש הרבה רבנים שיכולים, אבל תקון חלב דאורייתא ה' ירחם, רק אתה יכול. על פן עזבתי הכל ונסעתי כדברי קדשו, וכן הנה שפל ארצות הברית אכלו חלב ולא ידעו בין ימינם לשמאלם, וברוך ה' ידוע והתפרסם בכל ארצות הברית התקונים שתקנתי בענין הניקור של חלב דאורייתא. [וידוע שעשרות אלפים יהודים שומרי תורה ומצוות הפסיקו לאכול בשר בהמה, וגם הגאונים

הצדיקים יצאו במחאה נגד מאכילי החלב - וידוע שפ"ק מרן אדמו"ר מקלויזנבורג אסר לכל חסידיו לאכול בשר בהמה, והאדמו"ר מקאשוי זי"ע, אמר שלא יהיה בשר בשר עד ביאת המשיח, ובמכתבו לכל חסידיו כתב לא לאכול לאכול בשר בהמה, ולהבחיל"ח האדמו"ר מוויזניץ מאנסי גם אמר לחסידיו לא לאכול בשר בהמה, ועוד כשלישים צדיקים עוררו על זה, ורצו להרוג את כולם כידוע, ונדפס בספר קול השוחטים ו' חלקים באריכות].

מכתב לכ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א

ב"ה יום ד' לסדר "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" חודש אדר תש"נ לפ"ק ברוקלין נוא יארק.

אל מקור החכמה והתבונה, אב לחכמה ואם לבינה, עובר בעמק הלכה המצויינה, חלציו כגבור מזויינה, רבא דעמא מדברא דאומתא, ה"ה האשל הגדול אדיר בלבנון, בצל שדי יתלונן, הרב הגאון האמיתי רשכבה"ג מופת הדור המפורסם בכל קצווי ארץ מאיר לארץ ולדרים, בחבוריו היקרים, כבוד קדושת שמו תפארתו מו"ה רפאל בלום אבדק"ק קאשוי שליט"א והגליל.

אחרי השתחואה מול הדרת גאונו וקדושו הרהבתי בנפשי עוז לבוא ולהציע מול הדרת גאונו שליט"א את אשר עם לבבי.

אני כותב את המכתב בלשון אידיש, [כאן מובא תרגום ללשון הקודש] כמו שדברתי אתכם בטלפון, ובזה אוכל לקיים שני מאמרים.

א. כל שיש "בידו" למחות וכו'.

ב. מאמר הנביא "קרא בגרון אל תחשך כשופר הרים קולך" וכו'.

האמת, בשעה שאני הולך לקיים את מאמר הנביא - עובד הבעל דבר וגורם כל מיני עניינים שלא אוכל לדבר, ואיני יכול בכלל לדבר, כמו שבכמה חודשים האחרונים איני יכול כלל לדבר ל"ע. [ואני צריך ללכת לרופא של פיתוח קול] וכשהקב"ה עוזר לי, ואני יכול כבר לדבר ב"ה, איני יכול לדבר אתכם בטלפון, היות שהתקשרתי כבר הרבה פעמים ולא ענו לי, וחשבתי שאולי מן השמים מעכבים אותי שלא אוכל לדבר בטלפון, כדי שאכתוב זאת ואז זה ישאר לדורות.

הענין שאני כותב עכשיו, זה נוגע אך ורק לכ"ק הקאשוי רב שליט"א, ולילדיו ולנכדיו שיחיו.

איני הולך לכתוב עכשיו ממצב השחיטה, בגלל שהדבר ידוע מזמן שמצב השחיטה כבר אינו כשהיה, ממש בחינת פשיטת הרגל. רק ברצוני לכתוב רק מעניין העופות שהקאשוי רב שליט"א בכבודו ובעצמו וילדיו ונכדיו אוכלים זאת שנה אחר שנה, ואין פוצה פה ומצפצף.

כבר דברתי כמה פעמים עם הילדים שליט"א, ועם עוד כמה אנשים מהעיר קאשוי, בענין מצב השחיטה.

מופיע כמה פעמים בש"ס ובשו"ע – שכל דבר שהוא מותר בדיעבד הינו אסור לכתחילה, (עיי' נדה דף ח' או ט', שו"ע אור"ח ה' חוה"מ, אולי תקי"ז, או תקי"ח, סימן נ"א, וסי' רנ"ו או רנ"ח בב"י, וביו"ד דרכי משה סימן ע' או ע"א, [אין הזמן מספיק לציין בדיוק המקורות] דהיכא דרגיל לעשות כן, הוי דיעבד דינו כלכתחילה, ואסור.

ובדיוק השבוע נזדמן לי לשמוע ווארט מהרה"ג ר' משה פיינשטיין זצ"ל, שהלך לבית השחיטה בסקרענטען והיו שם עמו כמה מתלמידיו, והיה שם כמה שאלות להלכה בענייני השחיטה, ותלמיד אחד ראה שמשליכים את הבשר שהיה בו שאלות, ואמר לר' משה – הרי זה כשר בדיעבד, ומדוע משליכים את זה, וענה לו ר' משה מי רוצה להיות יהודי בדיעבד?

השמלה חדשה (בסימן א') מביא את הגמרא בחולין (כח ע"א): "רבי אומר 'וזבחת כאשר צויתך' (דברים י"ב כא) וכו'". [ועיי' סוף מס' חולין].

ובמטה אשר (שם סעיף ב') בא"ד וז"ל: יש מקומות מבלי משים, ואין תוכחה, וכו' עוד שם בשם פרי תואר, ומה גם כי ירבו עליו הזבחים, קים לי בגויה דלא רמי נפשיה למעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו ה' וכו'.

איני רוצה למנות את כל הבעיות שעלולים לקרות בשעה ששוחטים מהר, אפילו אם שוחטים רק 400 עופות לשעה, וכל שכן כאשר שוחטים 600 עופות לשעה ויותר, רק ברצוני לומר שהלוואי שהשחיטה תהיה כשירה בדיעבד בצירוף של שעת הדחק והפסד מרובה, ואם זה היה כשר בדיעבד לא הייתי כותב את כל המכתב הזה, אבל יש מצבים שבוודאי מתעוררים שאלות מדיני חמשה הלכות שחיטה, שעוברים בשאט נפש עליהם בגלל שיקולים של פרנסה, והרי יש לנו את הכלל של ר' זירא כיון שעבר ושנה נעשית לו כהיתר, ובחובתי לכתוב זאת כדי שירד ממני האחריות של "כל שיש בידו למחות" שמונח על גבי, ועל ידי המכתב הזה זרקתי את האחריות על גבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שדבריו נשמעים בכל העולם, ואני את נפשי הצלתי.

והדבר ברור אצלי כשמש, שכ"ק הקאשוי רב שליט"א עם ילדיו שיחיו, שהם מדקדקים בכל עניין, ושכל מצווה תהיה בכל דקדוקיה ופרטיה, בפרט בהלכה למשה מסיני כמו תפילין, ומי מדבר מאתרוג שמביאים לכם כל כך הרבה אתרוגים כדי לבחור את המהודר, ויש זמן לכל ענין, אבל כשזה מגיע לשחיטה אזי יושב הבעל דבר, ואינו נותן לעשות דבר, לבעל דבר יש את הפטנטים שלו איך להפיל את האדם – בטענה שהרי אני בעצמי עומד בשעת השחיטה ובודק, מה אני יכול לעשות יותר מזה, זה הרי לדאבוננו רחוק מלהיות מספיק, ויש רק עצה אחת שלא להיכשל, כמו שהמחבר בעל "שמירה טובה" כותב: שאין מי שיודע מהנעשה בבית השחיטה למעט מהשוחט עצמו, שהוא שוחט הרבה שנים עם הרבה ניסיון.

והדבר ברור אצלי שאם אחד מילדי הקאשוי רב היה מקיים מאמר חז"ל "תלמיד חכם צריך שילמוד כתב שחיטה ומילה" והיה שוחט בעצמו, כל העיר קאשוי לא היו מכניסים בשר אפילו בשר עוף. חוץ אם היו מקימים בית שחיטה מהודרת כמו שצריך, עם כל ההלכות.

איני רוצה להאריך יתר על המידה, וכשיבוא הזמן אי"ה אני אסביר לכ"ק פנים בפנים.

ויש בידי עצה קלה לבני קאשוי שליט"א, אפשר לקנות בית שחיטה לא רחוק מהעיר, ואפשר לקבל זאת מאד בזול, וכל אחד שרוצה לאכול משחיטה כשירה ישלם \$2000.

הגמרא אומרת שלביאת המשיח יזכו אחד בעיר ושניים במשפחה, וידוע מהספרים הקדושים שעניין השחיטה הוא אחד מהגורמים הגדולים ביותר שמעכבים את הגאולה, ואיך אנו רוצים לקבל פני משיח צדקינו עם שחיטה כזו? (ראה בספר דרך הנשר, ברית מטה משה על הגש"פ ועוד).

וידוע שהבעלזער רב זי"ע אמר בביהמ"ד מאה שערים, בשנת תש"ד פרשת ויקרא, אחרי שכלל ישראל עברו את החורבן הגדול לדאבוננו (השוואה), צריכים לחנך את הילדים ולהכין את הדור לקראת ביאת משיח צדקינו, שלא נתבייש בעת שיגיע, ולכן כתוב ויקרא בא' זעירא, שצריך לחנך את הילדים הקטנים. ואמר שני עניינים שצריכים להקפיד עליהם, טהרת המשפחה, וכשרות, אלו היסודות שצריכים להתאמץ עבורם.

איזה פנים יש לנו אם כזה שחיטה? שעל ידי כך אנו שוחטים את ילדינו, וכי עם כאלו פנים אנו יכולים לילך לקבל פני משיח צדקינו? וכי לזה התכוונו רבותינו הקדושים? זה מה שהכניסו לנו רבותינו?

החת"ס הקדוש לימד אותנו "חדש אסור מן התורה", וכי השחיטה ששוחטים את העוף והגוי אוחו את העוף בשעת השחיטה, אינו דבר חדש? והמהירות, ששוחטים כל כך הרבה עופות במעט זמן, אינו חדש? הרי כתוב בתורה כאשר ציוויתך!!!

אין בידנינו עצה איך להתמודד עם זה, רק לעשות כמו שזקנינו היו עושים! – לאחוז את העוף ביד, ולשחוט במעומד ובזריזות, והשוחט צריך שיהיה לו גיבוי מספיק למה שהוא עושה.

אני מסכים לבוא אליכם ולסייע בידכם להקים בית שחיטה מהודר כמו שראינו אצל הדורות הקודמים.

וה' יהיה בעזר כבוד תורתו הרמה להציל את כל היושבים תחת דגלו מכל מכשול, ובפרט בענין אכילה כמבואר ברמב"ן וברמב"ם ז"ל, וצריך האדם להיות נזהר מאוד מאכילת איסור או ספק איסור.

ומאוד אנכי לכ"ק ולכל ביתו שמחת פורים, ונוצה לשמוע מהרה בשורות טובות ומנחמות ציון וירושלים ואומר בזה שלום ידידו אוהבו הנאמן.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו

נ.ב. שלחתי מכתב נחוץ בענין פקוח נפשות לפני כמה שבועות, גם כן שלחתי אחר כך פאקס הסבר על התשובה ועדיין לא קבלתי תשובה על זה.
הנ"ל

שאלה 16

מנין לרב כל כך הרבה אמן, ואיך לא מפחד מהכנופיות המסכנים שעליהם אמרו חז"ל טוב ששטבחים שתפז של עמלק?

ומוכא בספר "אהבת חיים" להמקובל הצדיק הנסתר²⁴ רבי חכם מנשה זי"ע בפרשת "שמייני" שהביא בשם אחד הצדיקים – שמי ששומר את עצמו ממאכלות אסורות מוכרח שיעשה לו נס למעלה מדרך הטבע. – ולעניות דעתי

המיוחדות גן על ארץ ישראל שלא יגיע לשם השואה ה"י. והלכו אליו רבי יהודה צדקה זי"ע (ראש ישיבת פורת יוסף) ועוד גאונים עד שהצריך להסכים – ובתנאי שלא יגלו. ומכאן רואים עד כמה גדול כוחו בשמים.

24. הערה המקובל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע – אמר עליו – שהוא ראש הל"ו צדיקים נסתרים – ובזמן השואה הנוראה גילו לכמה צדיקים מהשמים – שחכם מנחם מנשה זי"ע [עם עוד כמה צדיקים] בתפילתו

זה ברור שזוהי מדה כנגד מדה שפכה את יצרו מלאכל כדרך הטבע כך השי"ת מכופף הטבע בפניו.

אמרנו למעלה ארור המן בגימטריה ברוך מרדכי ובגימטריה בשר [גימטריה שנותיהם של האבות הקדושים תק"ב - 502].

ובזה אפשר לפרש דברי השו"ע (אורח חיים סימן תרצה ב'): **חייב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי**: הגה ויש אומרים דאין צריך להשתכר כל כך אלא שישתה יותר מלמודו (כל בו) וישן, ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי (מהר"ל). - שער ידי שתיית היין מתגלה הדעת האמתי כמו שאמרו חז"ל נכנס יין יצא סוד, ואז רואים האמת לאמתו וזוכים לקיים ולא יבוש מפני המלעיגים עליו, ומגלים האמת, מי הוא ההמן האמתי ומי הם שלוחיו אנשי הערב רב וזה נחוצך שאם לא מגלים את ההמן ח"ו הקב"ה שולח המן חיצוני רח"ל כדגמת האיני שאמר על עצמו שהוא המן האמתי. ועוד על ידי שתית יינה של תורה שהוא הזוהר הקדוש זוכים לומר את האמת בלא מורא כדאמרו בזוהר פרשת תזריע (מ"ו ע"א): **אמר לון ההוא בר נש, בקיטרא דעיטא חד אתיתון גבאי, ודאי לאו אתון אלא מאינון דדיוריהון בבי רבי שמעון בר יוחאי דלא דחלין מכלא [ביאור: אמר להם אותו האיש, בקשר של עצה אחת באתם אלי, ודאי אינכם אלא מאותם שדיוורם בבית רבי שמעון בן יוחאי, שלא פוחדים מהכל]. אי בני דאתיין אבתראי יקטרגו בכו, איך מלייכו באתגלייא. [ביאור: אם בני שבאים אחרי יתקוטטו עמכם על שבזיתם אותי, איך היה דברכם בגלוי ולא נתתם לבבכם לירא מבני שהם חכמים גדולים?]** אמרו ליה אורייתא הכי הוא, דכתוב, (משלי א) **בראש הומיות תקרא בפתחי שערם בעיר אמריה תאמר. ומה אי במלי דאורייתא אנן דחלי מקמך, הא נשתכח בכסופא קמי קדשא בריך הוא. ולא עוד, אלא דאורייתא בעי צחותא. [ביאור: אמרו לו, התורה כך היא, שכתוב (משלי א) בראש הומיות תקרא בפתחי שערם בעיר אמריה תאמר. ומה אם בדברי תורה אנו פוחדים מפניך, הרי נמצא בבושה לפני הקדוש ברוך הוא, ולא עוד, אלא שהתורה צריכה צחות, כלומר שיהיה אדם תוכו כבדו ולא יחניף לשום אדם בעולם מלדבר את אמת התורה בגלוי]. וכל לומדי הזוהר הם נמצאים בבית מדרשו של רבי שמעון בר יוחאי ומקבלים יראת שמים ולא מפחדים בריה בעולם ואומרים את האמת, ומי שרגליו עמדו על הר סיני ולא פחדו מפני האש הגדולה** ²⁵ גם היום מוכנים למסור נפשם על השם יתברך ותורתו

ובגלל זה הוזה"ק מביא ומזהיר אותנו 172 פעמים [בגימטריה עק"ב, וכמובא בעץ חיים שבעקבתא דמשיחא יפשו לו בחלב באחוריים שהוא אסור פרת, "עקב" עקבתא דמשיחא, ועוד שדרפם לנשך בעקב], להתרחק מן הערב רב, שאומרים על בשר חלב שהוא בשר כשר.

ובספר אור המאיר מרחיב לבאר, את פונתו של אחשוורוש הרשע, (שמות מגלת אסתר) וז"ל: "משתה שבעת ימים - כלומר משתה כזה שיש להם אחיזה בו' הפכיים, ועל פן נתחכם לבל תהיה להם ארוכה למחלתם, ונתייעץ להחטיאם במאכלות אסורות ויין נסך פנודע" ע"כ. ומדויק בלשונו שעל מאכלות אסורות אין "ארוכה למחלתם" ה"י.

שאלה 17

מה דעת הרב, האם כולם יזכו לקבל פני משיח צדקינו, והאם יש לנו מה לעשות כדי, פן לזכות?

האמונאים הקדושים על ימי הגאולה, והסתרת פנים

כתב הספורנו: "אוי מי יחיה משומו קל" (במדבר כ"ד כ"ג) - כענין שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (בסנהדרין צ"ח ע"ב): אמרו האמונאים הקדושים: "ייתי ולא אחמינה" - כלומר יבוא המשיח בדור שיבוא ואין אנו חפצים להמצא באותו דור, על אף שנפסיד מלראותו, וכבר פרשתי שלא היו הקדושים האלו יראים מיסורי הגוף, אלא ראו ברוח קדשם בלבול המוחות והסמיות עינים, שיהיה

נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה.

(הביאור מהפירוש מתוך מדבש).

וממשיך ואומר הג"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתנצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והנה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "איונו דקיימו בטורא דסיני", כלומר לא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחקמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחקמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

האמת איונו דהו קיימי בטורא דסיני. וזה לשונו: חפמיין עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], איונו דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [איים מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שידעו שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתידי לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות

בַּעֲקָבָא דְּמִשְׁיחָא, וְלִרְבִּי קְדָשְׁתָּם יִדְעוּ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהֶם כַּח לִסְבֵּל זֹאת, וְזֶה שֶׁאָמַר הַכֶּתוּב: "אִי מִי יִחְיֶה מְשֻׁמוּ קָל" – וַיִּלְצָרָה! לֵאלּוֹ שִׁיחִיו בְּדוֹר הַזֶּה... אֵלּוֹ שִׁיחִיו בְּדוֹר בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ – וַיִּלְהֶם! מִפְּנֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם אֵף זְכוּת לְהַגְאֵל רַק מְשֻׁם כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

עוֹד אֶפְשָׁר לִפְרֹשׁ: "מִי יִחְיֶה מְשֻׁמוּ קָל" עַל דֶּרֶךְ שֶׁכָּתַב הַסְּפוֹרָנוּ, שֶׁהוּא כְּעִנְיָן שֶׁאָמְרוּ "יִיְי וְלֹא אַחֲמִינִיה" – שֶׁרָאוּ שֶׁפְּלוֹת הַמָּצָב שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן, וְאִם כֵּן בְּאִיזוֹ זְכוּת יִשְׂרָאֵל נִגָּאִילִים? וְעַל זֶה מֵתְרִץ, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב: "וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא" כִּי גָדוֹל הוּא יִתְבָּרַךְ, בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ... וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר: (ישעיה פרק מח יא) "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל וְכִבּוּדִי לֹא אֶתֵּן".

כְּמוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כֵּן בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, רַק זֶה שִׁירָאֵת ה' בָּלְבוּ יִזְכָּה לִהְיוֹת בֵּין הַזּוֹכִים

אֵיחָא בְּפִרוּשׁ הָרַאב"ד דְּמַסְסַת עֲדִיּוֹת, וּמִבְּאָר גַּם כֵּן בְּמִדְרָשׁ: גַּם לְעֵתִיד תִּהְיֶה מִפֶּת חֹשֶׁךְ כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם, וַיְהִי אֲנָשִׁים שְׂאִינִם רְאוּיִים לְרִאוֹת בְּגָדֵל הַטּוֹבָה וְגַם יוֹלִיכוּ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנִית בְּמִדְבָּר הַזֶּה, וַיְהִי שֶׁם הַבְּרֹר, וּמִי שֶׁאִינוּ רְאוּיִ – יִדְחָה חֲלִילָה. עַל כֵּן עַל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְחַשֵּׁב בְּנַפְשׁוֹ בְּאִיזָה מָצָב הוּא עוֹמֵד, כִּי הָרִי בְּאֶמֶת כָּל אֶחָד מֵלֹא הוּא בְּעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ אִיזוֹ תְּנוּעָה חֲשׁוּבָה יוֹתֵר לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכָל אֶחָד צָרִיךְ לִירֹא, מִי יוֹדֵעַ הֵאֵם יִזְכָּה הוּא וַיְהִי בֵּין הַהוֹלָכִין, כְּשִׁיעֶזְזוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, וַיִּלְכוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מָשִׁיחַ צִדְקִינוּ, וְכָל הַנְּחָמוֹת הַמִּפְרָשׁוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְדִבְרֵי חֻקֵּינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה, תִּתְקַיֵּמְנָה, וְיִקַּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְעָבוֹד אֶת ה' בִּירְאָה וּלְהִרְבּוֹת בְּמִצְוֹת, וּיִרְחֹם עָלָיו ה', שִׁיזְכָּה לִהְיוֹת בֵּין הַזּוֹכִים, מֵאוֹתָן אֵלּוֹ שִׁיזְכּוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מָשִׁיחַ צִדְקִינוּ, וְיִתְקַן הַכָּל לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עוֹד קִדְּם הַגְּאוּלָּה. (חד"ת תשט"ז, עמוד ק"ג).

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ בָּא בְּגִלְגּוֹל אַחַת לְחַמְשִׁים שָׁנָה, כְּדִי שֶׁלֹּא יִטְעוּ הָעָרֶב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל

בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ זֹהָר חֵי בְּרָאשִׁית (עַל הַזֹּהָר בְּדֶף כ"ה ע"א בְּדִפִּי הַסֵּפֶר ד' צ"ו) מִהַגְּאוּן הַקְּדוּשׁ מִקְמָאֲנָא זי"ע, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "שֶׁהָעָרֶב רַב הָיָה חֵלֶק הָרַע שֶׁל מֹשֶׁה, [וּבִכְתָבִי הָאֶרֶץ שֶׁעַר הַפְּסוּקִים כְּתוּב, דְּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה אַחוּז בְּדַעַת דְּקִדּוּשָׁה וְכִנְגִּדָם הָעָרֶב רַב בְּדַעַת דְּקָלִיפָה, וְלִכְּן חָשַׁב שִׁיכּוֹל לְתַקְנָם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְקִדּוּשָׁה] וּמֹשֶׁה רָצָה לְתַקְנָם... וּמֹשֶׁה עֲצָמוֹ יָקוּם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וַיִּתְגַּלְגַּל גַּם בְּיָמֵינוּ אֵלּוֹ

דָּרָא בְּתַרְאָה בֵּין עָרֵב רַב... וְעַתָּה רֹב הַדּוֹר וְרֵאשִׁים שְׁלֵהֶם הֵם עָרֵב רַב, וּמִשָּׁה בָּא בְּעֵבֹר וּבְגִלְגּוּל – אַחַת לְחֻמְשֵׁים שָׁנָה, שְׁלֹא יִטְעוּ רֵאשֵׁי עָרֵב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל לְדִרְכִּים שׁוֹנוֹת... עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשָׁה. (מִבְּאֵר כֵּן בּוֹהֵר הַקְדוּשָׁה פְּרִשְׁת נִשְׂא דְהָרֵאשִׁים בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר יֵהִיו מִהָעָרֵב רַב וּתְמַלֵּא הָעָרֶץ חֶמֶס מִפְּנֵיהֶם, וְשֵׁם מִהֲזַהֵר הַקְדוּשָׁה פְּרִשְׁת תִּצַּא דְבִסּוּף הַגְּלוּת יִשְׁלֹטוֹן עַל יִשְׂרָאֵל וְרֵינִי שְׁקֵר וְעָרֵב רַב עֵין שָׁם).

וְעַתָּה רֹב הַדּוֹר עִם הָרֵאשִׁים שְׁלֵהֶם מִהָעָרֵב רַב, וְשְׁלֹא יִטְעוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדִרְכִּים מְקַלְקָלוֹת, הַזֶּהֱר מִן הַיּוֹעֵצֶף לְפִי דְרָכוֹ, שְׁתִּלָּךְ בְּדֶרֶךְ הַחֲדָשָׁה לְבִזּוֹת אֶת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַמְצוֹת בְּסִכְלִיּוֹת שֶׁל כָּסִיל בַּחֲשָׁךְ הוֹלֵךְ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַטָּמָא וְהָאֲרוֹר, שֶׁהִטְעָה אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּדִרְכִּים מְרוּרוֹת כְּלַעֲנָה, וְכֵן בְּכָל דּוֹר, וְלִזְהָ הוֹצֵרָךְ לְהַתְגַּלְגַּל מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר כְּמוֹ מֶרֶן הָאֲרִ"י וְרַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב וְכֵן בְּכָל דּוֹר צְדִיקָא, שְׁלֹא יִטְעוּ עָרֵב רַב עִם רֵאשִׁים שְׁלֵהֶם אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל זֶה מִבְּאֵר (בְּלִקוּטֵי תוֹרָה לְהָאֲרִ"י ז"ל פְּרִשְׁת וְאַתְחַנֵּן) לְמַעַין בְּעֵינֵינוּ מְאִירוֹת, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. (וּזְהֵר חֵי בְּרֵאשִׁית ד' ק"ג).

אֵיתָא בְּמִדְרַשׁ תַּנְחומָא (פְּרִשְׁת בְּחֻקֵּי סִימָן ג): "רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, אִם אֵין עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה מַעֲצָמִן, הֵקֵב"ה מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלֶךְ רַע²⁶, שְׁגֻזְרוֹתָיו קָשׁוֹת

במזרח התיכון. יהודי בבל נושאים עימם צלקת קשה מה"פארהוד", אותם פערות אנטישמיות בחג השבועות 1941, שבהם טבחו הערבים ביהודי בגדאד ושללו את ממונם, בזמן נסיון ההפיכה הנאצי בעיראק. מסתבר שכל ההוראות למה שקרה באותה התקופה יצאו מאיראן, ולאחר שהמרד דוכא, נמלטו מתכנניו - לאירן. התחקיר המקיף של שופרניוץ, מגלה פרטים רבים נוספים על זהותה של אירן של היום, ומזכיר לנו שלמעשה המשטר הידיוותי באירן (שחוסל ב-1979 ע"י המהפכה של חומיני, שהחזירה את אירן לשורשיה האנטישמיים) הוקם רק לאחר שהבריטים פלשו לאירן והקימו את המשטר הזה.

התחקיר גם מזכיר את שלושת דיוויזיות האס-אס הנאציות המוסלמיות של המופתי של ירושלים (שנמלט לאירן, ולאחר מכן לברלין) שנודעו לשמצה בשל מעשיהם הזוועתיים נגד יהודים בתקופת השואה, בעיקר באיוור בוסניה. מתוך 30,000 הרוצחים המוסלמים שהיו בדיוויזיות אלה, היו יחידות שלמות של נאצים-איראניים, שגויסו בגלוי באיראן.

כפי שאפשר לראות, אכן נושא השואה כלל אינו חדש לאיראנים...

ההערצה המדהימה של האיראנים לנאצים, הביאה אותם לתלות שלטים ברחבי השווקים של טהרן,

26. תחקיר מיוחד של שופרניוץ מגלה פרטים חדשים-ישנים אודות שורשי האנטישמיות האירנית. מסתבר, שאיראן היתה בעלת הברית הקרובה ביותר להיטלר בתקופת מלחמת העולם השנייה, ואזרחיה ממש סגדו לצורך היהודים אדולף היטלר ימח שמו. האיראנים של אז ניסו לעשות את הכל כדי לשכנע את הנאצים להשמיד גם את היהודים שבארץ ישראל. השואה, מסתבר בכלל לא זרה לאיראנים...

התחקיר המעניין של שופרניוץ, שמזכיר לנו שלא רק האירנים רצו לשלוח אותנו לאלאסקה, אלה גם "ידידינו" מהמערב (אמנם בתור "עבדים", אלא שהבעיה היתה שאלאסקה לא הסכימה שגייסו אליה יהודים, למרות שהיה מדובר בפליטים מגרמניה הנאצית).

לא זו בלבד, אלא שמסתבר גם שעצם שינוי שמה ההיסטורי של "פרס" ל"איראן" הגיע בהשראת הנאצים ותאוריית הגזע הנאצית הידועה לשמצה. ע"פ ספרו של ההיסטוריון האמריקאי אדווין בלאק, השאה הפרסי בתקופת הנאצים, רזה שאח פאהלאבי, כל כך התלהב מתאוריית הגזע, ומעליונות הגזע הארי, שהוא ראה את הפרסים משתייכים אליו, ולכן שינה את שמה של פרס ל"איראן", שם שמשמעותו בפרסית אינו אלא: "הגזע הארי!"

אירן של אז היתה המוקד של כל הפעילות הנאצית

כְּהֶמָן²⁷, וּמִשְׁתַּעֲבֵד בְּהֶן, וּמִתּוֹךְ כֶּךָ עוֹשִׁין תְּשׁוּבָה, שְׁנֹאֲמַר (יְשַׁעְיָהוּ נט): "כִּי יָבֹא כְּנֶהֱרָ צַר רֹחַ ה' נֹסֶסָה בּוֹ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל", ע"כ.

וּבְדוֹרֵינוּ אָנוּ הַעֲמִיד לָנוּ הַקֶּבֶ"ה אֶת מֶלֶךְ פָּרֶס – 'אִירָאן', יִמַּח שְׁמוֹ וְשֵׁם זִרְעוֹ וְרוֹצֶה לְכַלּוֹתֵינוּ. [וְשְׁמוֹ "הֶמָן"²⁸ כֶּךָ אָמַר לְבַד שֶׁהוּא נִכְדוֹ – וְגַם שְׁמוֹ בְּאִירָנִית

הצהיר האיש בפשטות: "את ישראל צריך למחוק מעל המפה". אם בתחילה היה מי שחשב שמדובר בפליטת פה מביכה של פוליטיקאי טירון, בא מחמוד אחמדינג'אד והראה לכולם שהוא מתכוון בדיוק למה שאמר. בחדשים האחרונים חוזר נשיא אירן ומשמיע שוב ושוב את הגיוו האנטישמיים קבל עם ועולם. לדידו השואה אינה אלא מיתוס שהיהודים בדו מלבם, מדינת ישראל עתידה להשמד בנשק גרעיני אירני במסגרת מלחמת התרבויות הקרבה ובאה בין העולם המערבי לבין האימפריה האסלאמית שיעודה הוא "לשלוט בכל פסגות ההרים של העולם" כלשונו של השליט מטהרן ואילו את היהודים – יש להניח שכונתו למעטים שישרדו את האפוקליפסה האירנית המתוכננת – יש לשלוח למקום אחר. לאן בדיוק? לנשיא האירני יש שפע של הצעות מקוריות. מבחינתו את היהודים אפשר לשלוח לגרמניה, לאוסטריה, לקנדה ואולי לארה"ב. נכון לשבוע שעבר הצעתו העדכנית של הפרסי המזוקן היא לשלוח את היהודים דוקא ל...אלסקה.

27. ועיין מהרש"א בחידושי אגדות יומא (פ"ו ע"א) על הפסוק כי אנכי בעלתי וגו', שכולם יחזרו בתשובה על ידי שיעמיד הקב"ה מלך כהמן ומחזירן למוטב, עיי"ש. 28. בשיעור המוקלט פרשת וארא, של כבוד הרב שמעון דהן שליט"א, הוא אמר בין שאר הדברים, כשהזכיר את נשיא אירן, ששמו עולה בגימטריה כשמו של הצורך העמלקי מפרס העתיקה, המן הרשע. האמת היא שהיה קשה לי קצת להבין לפי איזה חשבון הגיע כבוד הרב לגימטריה הזו, אבל בס"ד נראה לי שיתכן שהבנתי את החישוב הנכון שמו של נשיא איראן, כפי שאנחנו מכירים אותו הוא מחמוד אחמדינג'אד. אבל מסתבר שזה לא בדיוק השם שלו...

השם של נשיא איראן נכתב כך בפרסית: , האות המסומנת באדום היא האות שגורמת את הבלבול בהגיית שמו של הנשיא הפרסי. השפה הפרסית אמנם משתמשת מזה מאות שנים באלף בית הערבי, אך ההגייה של האותיות בפרסית שונה מהגייתם בערבית. הגיית האות "ח" באלף בית הערבי, נעשית על ידי הפרסים כהגיית האות ה"א. רק הגיית האות ח'א (כמו כי רפיה) הערבית נהגית

בתקופת השואה ומלחמת העולם השנייה, שבהם מצהירים מוסלמים השיעיים האנטישמיים של אירן: "בשמיים א-ללה הוא אדונכם, אבל על הארץ: אדולף היטלר (ימ"ש)".

אגב, מבדיקה מהירה שביצעתי באינטרנט גיליתי ברשימת המפלגות הפאשיסטיות בעולם, שבאיראן היו 3 מפלגות נאציות (אפשר לראות את הכיתוב "Nazi" ליד שמותן), ששתיים מהן על פי הנאמר עדיין פעילות. תשוו את הדגל של "המפלגה הנאצינל סוציאליסטית של איראן" עם הדגל של הנאצים...

ועל זה נאמר, "מה שהיה - הוא שיהיה, ומה שנעשה - הוא שיעשה" (קהלת א. ט). מגילת אסתר מגלה לנו, ששורשי עמלק השואה ההיסטורית לעם ישראל, נמצאים דווקא בפרס. כזכור, המן העמלקי היה פרסי, וגם אחשוורוש הפרסי עפ"י חז"ל רצה לא פחות מהמן לחסל את כל היהודים בעולם (ר' משל התל והחרץ בגמרא מגילה י"ד ע"א. כמו כן חז"ל מספרים שכשאמר לאסתר המלכה "עד חצי המלכות" הוא התכוון עד לבקשת המשך בניית בית המקדש, שהפרסים הורו להפסיק את בנייתו באותה תקופה, משום שאחשוורוש היה מוכן לעשות הכל - חרץ מזה).

אמנם עשרת בניו של המן נתלו, אך זרעו של המן לא חוסל (וכמובן שזרע עמלק ממשיך להתקיים עד ביאת גואל צדק), וכמו ש"מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" (מסכת סנהדרין דף צ"ו ע"ב), כך גם צאצאים אחרים שלו, מן הסתם, המשיכו להתקיים. חז"ל מספרים במדרשים השונים על מגילת אסתר, שרבים מהעמלקים שבאותה תקופה הסתירו את שנתם ליהודים ועשו את עצמם כאוהבי היהודים (כמדומני שזה מובא בדברי חז"ל על "ורבים מעמי הארץ מתייהדים"), אך נשארו בסתר אנטישמיים עוד יותר, ומן הסתם הרימו את ראשם בהמשך הדרך.

אגב, מעניין לציין שבקובץ "ירנן יעקב" היתה בעבר התייחסות לנשיא איראן הנוכחי אחמדי-נז'אד כאותו המן שחז"ל אומרים שעתיד לקום באחרית הימים, אם עם-ישראל לא יעשה תשובה. הגרעין האירני: נשיא אירן אחמדינג'אד אלסקה אקספרס: הרעיון שנתן נשיא אירן השבוע להגלות את היהודים ל... אלסקה אינו חדש. הוא הוצע בימי השואה דוקא ב...ושינגטון. לזכותו של נשיא אירן יאמר שהוא אינו נוהג לשמור דברים בבטן. בנאום חגיגי שנשא במסגרת ועידה שנערכה בטוהרן בחדש אוקטובר תחת הכותרת "עולם ללא ציונות"

כך] על כן צריכים אֲנַחְנוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּעֵינֵי הַכְּשָׁרוֹת, וּלְהִזָּהֵר מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת בְּכָל צֶד שֶׁהוּא.

שְׁמַעְתִּי מֵהֶרֶג ר' אֲשֶׁר קְרוִיזוּ שְׁלִיט"א: מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה אֲצֵל הַבֵּית אֶהְרֹן מִקְאֲרֵלִין זְצוּק"ל, שְׁאֶחָד מִמְּקוֹרְבָיו עָשָׂה לוֹ טוֹבָה מְסוּיִימָת, וּמִצַּד חֵיּוֹב הַכֶּרֶת הַטּוֹב, אָמַר לוֹ הַבֵּית אֶהְרֹן - שִׁיבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ אֵיזָה בִקְשָׁה וְיִשְׁתַּדֵּל לַפְעוֹל עֲבוּרוֹ, וְאָמַר לוֹ שְׁחַפֵּץ הוּא שֶׁהַבֵּית אֶהְרֹן יַפְעַל עֲבוּרוֹ - שְׁלֹא יִכְשַׁל בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. נֶאֱמַר הַבֵּית אֶהְרֹן אֲנָחָה עֲמוּקָה וְאָמַר לוֹ שְׁזֶה דָּבָר קָשֶׁה מְדַאי לַפְעוֹל עֲבוּרוֹ. [וּבִאֲמַת כָּל אֶחָד צָרִיד לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַכּוֹת עַל זֶה, וְאִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי וּבִזְכוּת זֶה שֶׁל אֲכִילַת כָּשֶׁר נִזְכָּה לְהַנָּצֵל מִכָּל צָרָה חָס וְשָׁלוֹם וּבִמְהֵרָה נִזְכָּה לְגִאוּלָּה שְׁלִימָה אֲמֵן.

http://www.israel613.com/books/ACHILAT_BASSAR_HALACHA1-H.pdf

אהמד, זה מזכיר מאוד את שם משפחתו של המן, כמתואר במגילה: "המן בן המדתא האגגי" (אסתר ג).
תיבות אדו"ם ישמעאל הן ג' תק"ב [502] בש"ר הוא גם כן גימטריא תק"ב [502] והנה ידוע (ענין זוהר ח"א דף קס"ו - ותיקוני זוהר בסופו תיקון י' דף קמ"ז) שמכח חטא אדם הראשון גברו ב' קליפות שור חמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל ושור הוא קליפת אדום, ותיבות אדו"ם ישמעאל הן ג' תק"ב [502] כמנין השנים שהיו האבות חיים בעוה"ז, כי אברהם היה חי קע"ה [175] שנים, יצחק ק"פ [180] שנים, יעקב קמ"ז [147] שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז צרפם יחד יהיו תק"ב [502] שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (ראה בעץ חיים שער מ"ט פרק ו') בש"ר בשדה טריפה לא תאכלו (שמות כב, ל) כי בש"ר הוא גם כן גימטריא תק"ב [502] וק"ל. (ספר קב הישר - פרק קב).

כמו בערבית. מי שרוצה פרטים נוספים להגייה הפונטית הפרסית יוכל לבדוק באינציקלופדיה. אגב, האות היא תוספת פרסית לא"ב הערבי, והיא נהגית כ-ז, כמו J בצרפתית. לכן הפרסים הוגים את שמו של הנשיא האיראני בתור "מהמוד אהמדי נז'אד"
כעת אפשר לראות ששמו הפרטי של הנשיא האיראני, כפי שהאירנים הוגים אותו, כפי שהוריו קראו לו כשנולד, שונה מכפי שהוא נכתב בתקשורת.
אם כן שמו הפרטי של הנשיא האיראני הוא "מהמוד", תשאירו את ה"מה" ההתחלתיים, ו'אד'='י', תוסיפו את ה-מ' השנייה ותקבלו 50 כלומר נ', והנה מצאתם ש"מהמוד" הוא בדיוק המן...
אגב, קראתי לפני מספר חודשים חידוש של מישור, לגבי השם השני של הגמד האיראני: "אהמדי". למעשה השם "אהמדי נז'אד" משמעותו הוא נצר למשפחת